

DIAGNÒSTIC DE LA REALITAT DELS I LES JOVES
D'ENTRE 16 I 29 ANYS DE LA CIUTAT D'OLOT
INFORME A PARTIR DE LES VEUS I VIVÈNCIES JUVENILS

Aquest document ha estat elaborat per:

Carme Trull-Oliva

Rosa Sitjes-Figueras

Eduard Carrera-Fossas

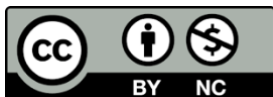
Marta Garcia-Molsosa

Júlia Piqué Fonolleda

Víctor Fernández Chillarón

Com citar el document:

Trull-Oliva, C., Sitjes-Figueras, R., Carrera-Fossas, E., Garcia-Molsosa, M., Piqué, J., Fernández, V. (2025). *Diagnòstic de la realitat dels i les joves d'entre 16 i 29 anys de la ciutat d'Olot. Informe a partir de les veus i vivències juvenils*. Liberi, Grup de Recerca en Infància, Joventut i Comunitat. Universitat de Girona. <http://hdl.handle.net/10256/26788>

Obra subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 4.0 Internacional de Creative Commons (CC BY-NC 4.0)
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

Introducció

El present informe ha estat elaborat per l'equip LIBERI, Grup de Recerca en Infància, Joventut i Comunitat de la Universitat de Girona (<https://www.udg.edu/ca/grupsrecerca/liberi>) en el marc de la recerca "DIAGNÒSTIC DE LA REALITAT DELS I LES JOVES D'ENTRE 16 I 29 ANYS DE LA CIUTAT D'OLOT", encarregada i finançada per l'Ajuntament d'Olot amb l'objectiu d'identificar necessitats i interessos de la població jove de la ciutat. A continuació, es presenten els resultats de la segona fase de la recerca, centrada en oferir una aproximació a les necessitats, interessos, usos dels espais i serveis, preocupacions presents i aspiracions de futur de la joventut olotina a partir de l'anàlisi de dades d'un qüestionari i *Photovoice*.

L'informe s'ha elaborat entre els mesos de març i abril de 2025, a partir d'un enfocament mixt (quantitatiu i qualitatiu).

S'ha dissenyat i administrat un qüestionari en línia adreçat a joves d'entre 16 i 29 anys vinculats a Olot, amb preguntes principalment tancades i algunes d'obertes, que ha permès obtenir informació sobre edat, gènere, lloc de residència, orígens, situació educativa i/o laboral, temps lliure, ús dels serveis i espais públics, aspiracions i necessitats actuals. La mostra, intencionada i no probabilística, s'ha obtingut amb la col·laboració de serveis i entitats juvenils, així com d'agents locals i referents del territori, assegurant diversitat i representativitat. El qüestionari ha rebut un total de 805 respostes, però algunes d'aquestes han estat buides o incompletes. Després de revisar-ne la qualitat, s'ha decidit analitzar les 472 respostes que estan suficientment completes per a l'estudi. Cal tenir en compte que l'univers de la mostra està format per 7.248 persones joves d'entre 16 i 29 anys empadronades a Olot segons dades del padró municipal del 2024, fet que suposa una taxa de resposta del 6,5%. La finalitat del qüestionari no era obtenir una mostra representativa de la totalitat de la joventut olotina (objectiu que ja s'ha abordat en el primer informe), sinó recollir experiències, percepcions i opinions dels i les joves que voluntàriament volguessin participar en la recerca. Per tant, les dades que es presenten a continuació no tenen un caràcter representatiu, sinó que ofereixen una mirada qualitativa i experiencial sobre les realitats juvenils a Olot.

Per complementar aquestes dades, s'ha aplicat la tècnica *Photovoice*, que ha servit per recollir vivències, reflexions i narratives juvenils a través de la fotografia. En aquest cas, s'han realitzat dues sessions amb un grup heterogeni de 15 persones joves d'entre 16 i 29 anys, acompanyades per professionals de la ciutat.

La primera sessió s'ha centrat en l'observació de l'entorn i l'activació de reflexions a partir de diferents mirades i vivències, mitjançant la realització de fotografies per part de les persones participants. A la segona sessió, aquestes imatges han servit com a punt de partida per a la discussió i la construcció col·lectiva de significats, promovent i analitzant relats que expressen les seves percepcions, inquietuds i propostes.

Aquest informe s'estructura en diferents apartats temàtics que responen a les dimensions analitzades durant la recollida de dades. Concretament, inclou dotze blocs: (1) Joves d'Olot: qui són?, (2) Quines llengües parlen?, (3) Olot com a lloc de vida, (4) Situació formativa i aspiracions educatives, (5) Situació laboral i condicions de treball, (6) Quin ús fan dels serveis de la ciutat i dels espais públics?, (7) Les seves preocupacions i inquietuds, (8) Temps lliure, esport i socialització, (9) Mobilitat juvenil: hàbits de desplaçament i les seves dificultats a la ciutat d'Olot, (10) La cohesió social des de la perspectiva juvenil, (11) Els plans de futur dels i de les joves d'Olot: estudis, feina i vida personal, i (12) Reflexions i consideracions finals.

Cadascun dels apartats presenta una descripció narrativa de les dades recollides, acompanyada de figures que ajuden a visualitzar-ne alguns dels resultats més rellevants. També s'hi inclouen citacions textuais seleccionades de les aportacions fetes per les persones participants en la metodologia *Photovoice*, les quals aporten una mirada qualitativa i vivencial al conjunt de la informació. Finalment, cada apartat conclou amb un breu resum que recull els principals resultats i aspectes destacats. Aquests àmbits s'han definit d'acord amb els reptes del Pla Nacional de Joventut de Catalunya 2020 i 2030 i amb l'anterior Pla de Joventut de la ciutat d'Olot 2021-2024. El contingut enriqueix significativament les dades recollides i analitzades en el primer informe que es presenta en el marc de la present recerca¹.

L'estudi disposa del dictamen favorable del Comitè d'Ètica i Bioseguretat de la Recerca de la Universitat de Girona, per tant compleix els requeriments ètics i de bioseguretat exigibles (codi projecte: CEBRU0004-25).

¹ Trull-Oliva, C., Garcia-Molsosa, M., Carrera-Fossas, E., Sitjes-Figueras, R., Piqué, J., Fernández, V. (2025). *Diagnòstic de la realitat dels i les joves d'entre 16 i 29 anys de la ciutat d'Olot. Informe de contextualització*. Liberi, Grup de Recerca en Infància, Joventut i Comunitat. Universitat de Girona. <http://hdl.handle.net/10256/26787>

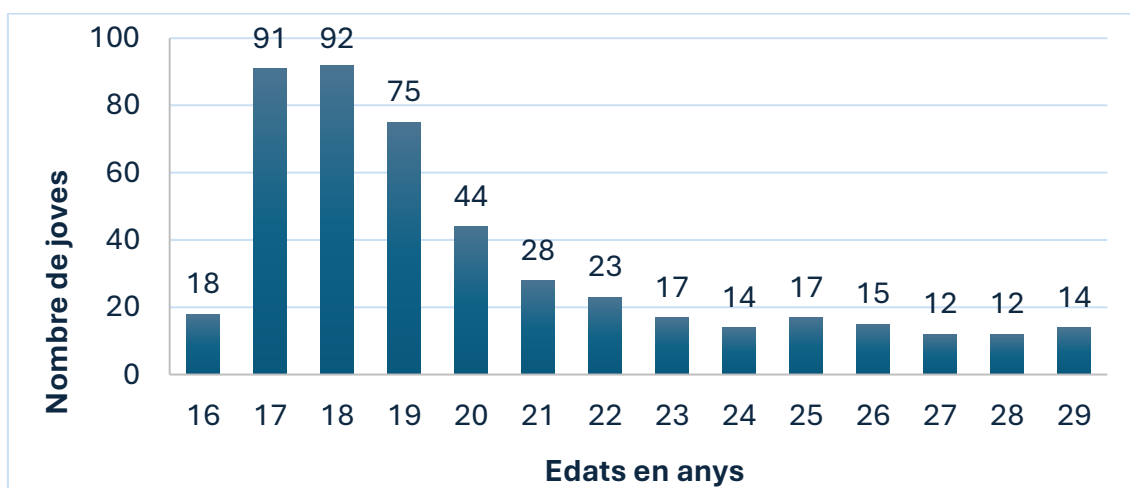
Taula de continguts

1. Joves d'Olot: qui són?.....	6
2. Quines llengües parlen?	9
3. Olot com a lloc de vida	11
4. Situació formativa i aspiracions educatives	21
5. Situació laboral i condicions de treball	25
6. Quin ús fan dels serveis de la ciutat i dels espais públics?	29
7. Les seves preocupacions i inquietuds	42
8. Temps lliure, esport i socialització: una mirada a les activitats juvenils	47
9. Mobilitat juvenil: hàbits de desplaçament i les seves dificultats a la ciutat d'Olot	55
10. La cohesió social des de la perspectiva juvenil	58
11. Els plans de futur dels i de les joves d'Olot: estudis, feina i vida personal	65
12. Reflexions i consideracions finals.....	69
ANNEX 1. Qüestionari per a joves d'entre 16 i 29 d'anys d'Olot.....	75

1. Joves d'Olot: qui són?

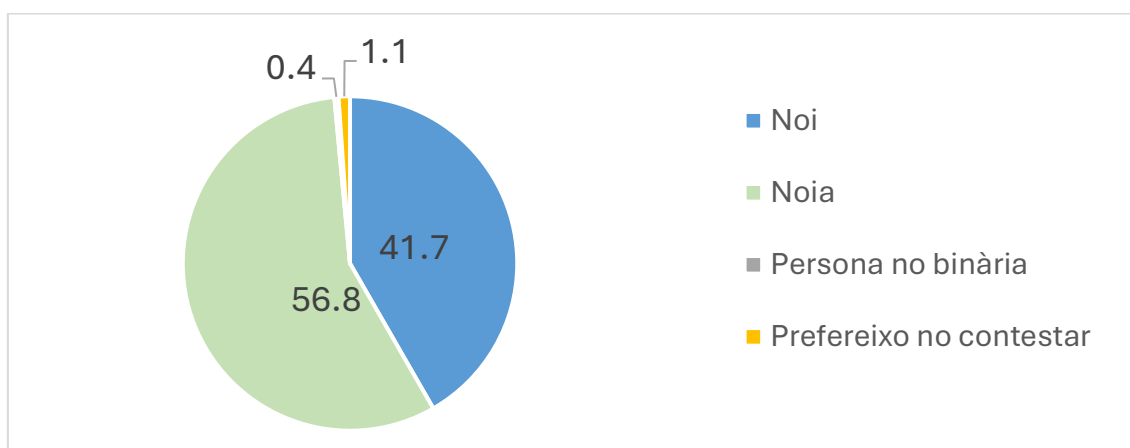
Del total de 472 participants que han respost el qüestionari, un 98,3% dels i les joves ho fan en la seva versió en català, i un 1,7% responen la versió en castellà (s'oferia la possibilitat de respondre en qualsevol de les dues llengües). Tal com es mostra a la Figura 1, la meitat de les persones joves que han respost tenen entre 17 i 19 anys (54,7%). La mitjana d'edat dels i les joves participants és de 20,4 anys (DT = 3,507).

Figura 1. Nombre de joves segons la seva edat (en anys)

La majoria de les respostes corresponen a persones que s'identifiquen com a noia (56,8%), seguides per les que s'identifiquen com a noi (41,7%). Un percentatge menor es va identificar com a persona no binària (0,4%) i, finalment, un 1,1% va indicar que preferia no contestar (Figura 2).

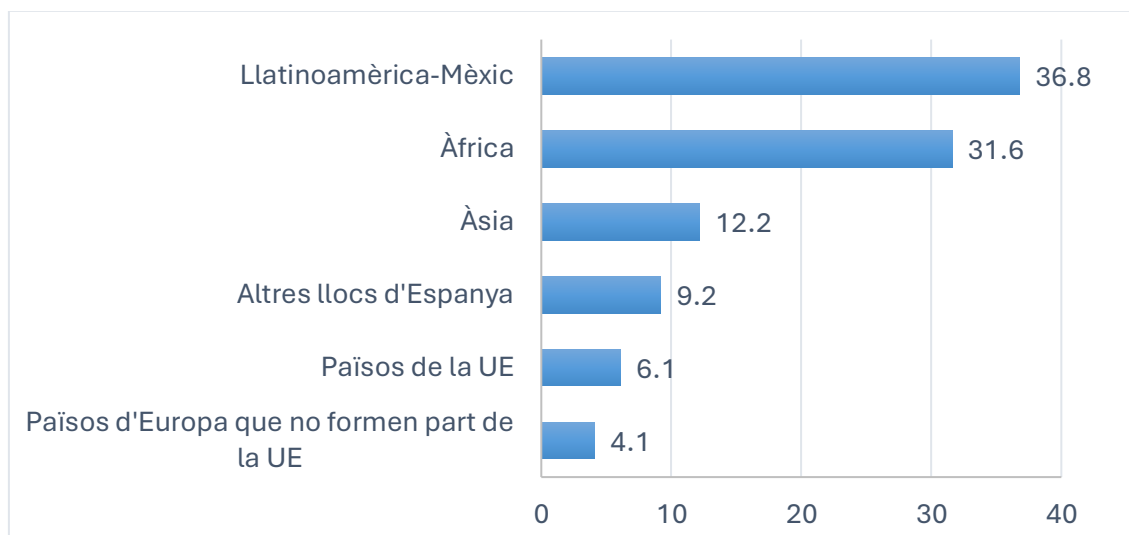
Figura 2. Gènere que indiquen els i les participants (%)

El qüestionari oferia la possibilitat d'afegir informació complementària sobre l'orientació sexual. En aquest sentit, es van recollir 49 comentaris, els quals s'han agrupat en les categories següents: bisexual (30,4% dels i les joves), heterosexual (26,1%), homosexual (17,4%), transsexual (2,2%) o altres. A l'hora d'interpretar aquestes dades cal tenir en compte que era una pregunta opcional, de manera que els resultats no es poden extrapolar a la mostra, malgrat que permet copsar l'existència de diversitat en relació amb l'orientació sexual dels i les joves participants.

La gran majoria de joves participants en l'enquesta (367, un 77,8%) van néixer a Catalunya. Tanmateix, un 22,2% indiquen haver nascut fora del territori català. Entre les persones joves que van néixer fora de Catalunya, la majoria provenen de regions de fora de l'Estat espanyol. Tal i com indica la Figura 3, els orígens més freqüents són Llatinoamèrica i Mèxic (36,8%), Àfrica (31,6%) i Àsia (12,2%). Altres procedències són menys comunes però també presents, com ara altres llocs de l'Estat espanyol (9,2%), altres països de la Unió Europea (6,1%) i altres països europeus no membres de la UE (4,1%). Prop d'una quarta part dels i les participants (24,4%) han respost que es consideren part d'un col·lectiu racialitzat.

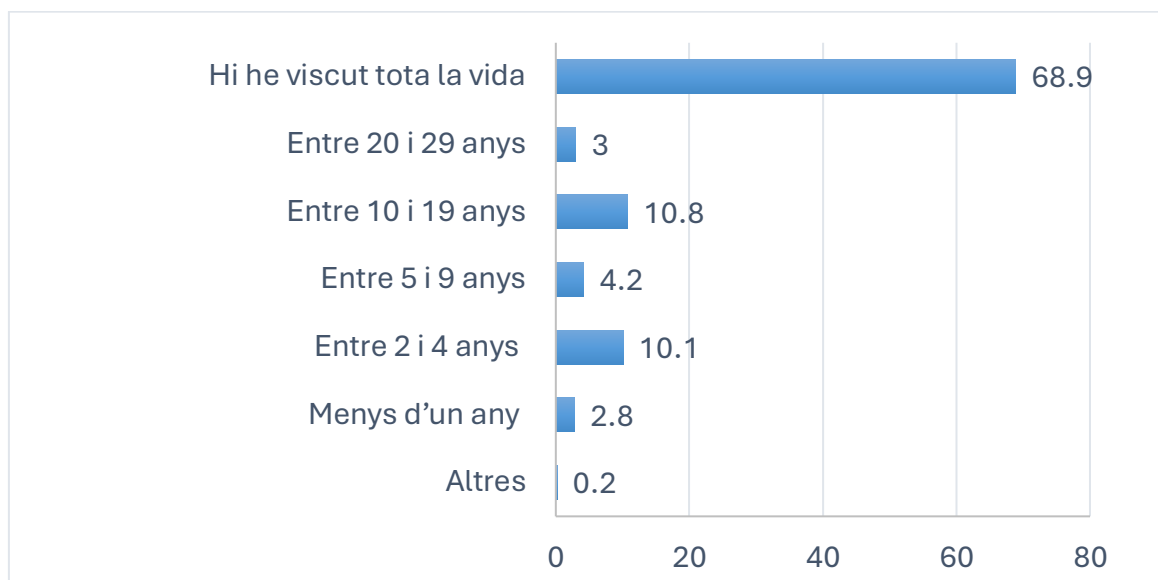
Figura 3. Territori d'origen dels i les joves que indiquen no haver nascut a Catalunya (%)

La major part de les persones joves enquestades (un 68,9%) exposen haver viscut tota la vida a Catalunya. Ara bé, també hi ha joves que han arribat en els darrers anys: 10,8% fa entre 10 i 19 anys que hi ha arribat; 4,2% fa entre 5 i 9 anys; 10,1% fa entre 2 i 4 anys que viuen a Catalunya; i un 2,8% hi viuen des de fa menys d'un any (Figura 4). D'entre les persones que no van néixer a Catalunya, un 71,4% (70

persones) indiquen que van arribar acompanyades d'altres persones al territori, mentre que un 28,6% (28 persones) afirmen que van arribar a Catalunya soles.

Figura 4. Temps que fa que els i les joves viuen a Catalunya (%)

Segons el barri on resideixen els i les participants al qüestionari, hi ha molta diversitat. El barri més mencionat és el Nucli antic, amb un 14% de les respostes. El segueixen Sant Roc amb un 8,9%, Pequin amb un 8,4%, i Sant Miquel amb un 7,8%. Altres barris amb representació inclouen Les Tries (5,8%), Pla de Dalt (6,9%), Les Fonts (4,4%), Bonavista (4,7%), i Morrot (5,3%). Un 17,6% de les persones enquestades van marcar l'opció "Altres", mentre que un percentatge menor de persones ha indicat ser de barris com ara Batet de la Serra, Planotes o Vivendes Garrotxa.

- La majoria de joves que han respost el qüestionari tenen entre 17 i 19 anys; la mitjana és de 20 anys.
- El Nucli antic és el barri amb més participants, seguit de Sant Roc, Pequin i Sant Miquel, tot i que hi ha representació de la majoria de barris de la ciutat i també d'altres nuclis de la Garrotxa.
- La majoria de joves que han respost el qüestionari han nascut i viscut sempre a Catalunya. No obstant, un 22,2% van néixer fora, principalment a Llatinoamèrica, Àfrica i Àsia, i prop d'una quarta part de les persones participants es reconeixen com a part d'un col·lectiu racialitzat.
- Es fa palesa l'existència d'una gran diversitat en les orientacions sexuals dels i les joves participants.

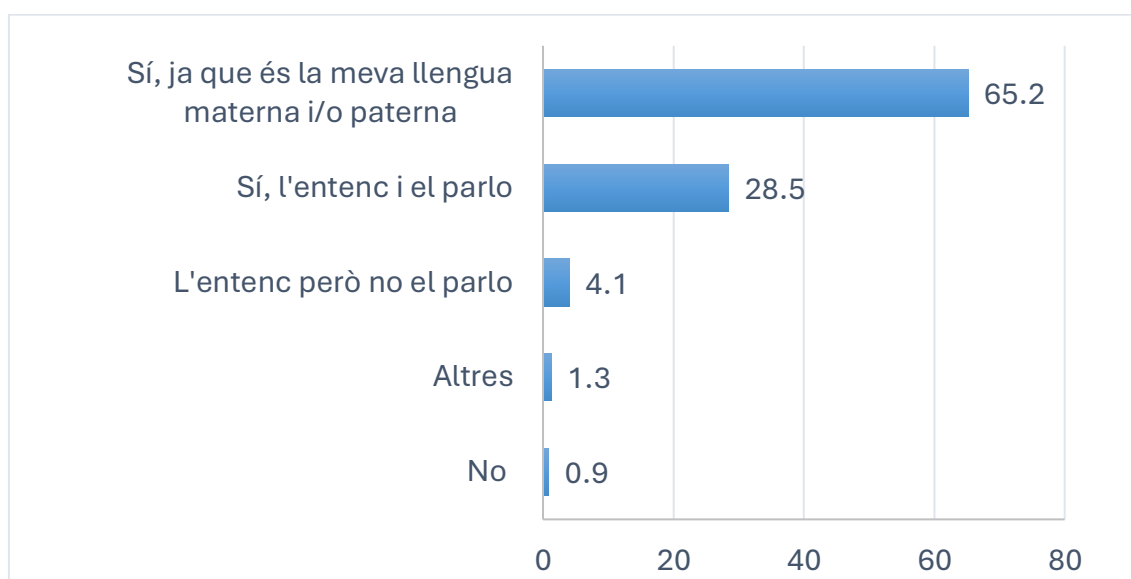
2. Quines llengües parlen?

En relació amb la llengua que més utilitzen les persones enquestades en el seu dia a dia, la majoria (73,9%) utilitzen el català com a llengua principal. El castellà és la llengua més utilitzada pel 18,6% dels enquestats, mentre que un 7,5% utilitza altres llengües en el seu dia a dia, com ara l'anglès, l'àrab, el mandinga, el sarahule, el sonkie, el punjabi, el wolof i el xinès.

Quan es pregunta als enquestats/des sobre quina és la segona llengua que utilitzen els enquestats en el seu dia a dia, les dades mostren que la majoria de les persones utilitzen el castellà (56,4%). En canvi, el 30,9% utilitzen el català en segon lloc i un 12,7% dels participants utilitzen altres llengües, com ara l'anglès, el panjabi i el sonkie, entre d'altres.

La majoria de les persones enquestades afirmen saber català (97,9%). Concretament, un 65,2% de les respostes assenyalen que el català és la seva llengua materna i/o paterna. Un 28,5% de les persones indiquen que entenen i parlen català, mentre que un 4,1% afirmen que només l'entenen però no el parlen. Finalment, un 0,9% dels enquestats diuen que no saben català, i un 1,3% han indicat una resposta diferent a les categories establertes (Figura 5).

Figura 5. Respostes dels i les joves quan se'ls pregunta si saben català (%)

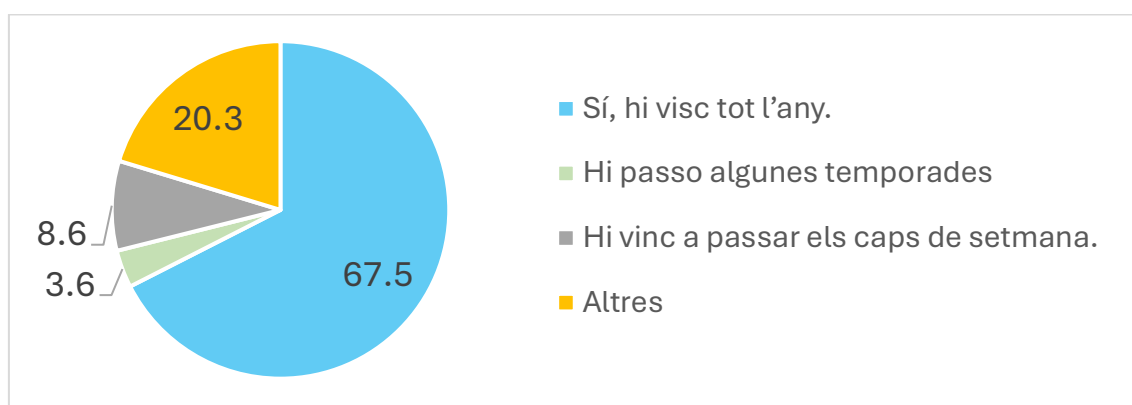
El perfil de les persones joves que han participat en les sessions de Photovoice reflecteix amb força la diversitat lingüística existent al territori. Lluny de ser una realitat homogènia, la convivència de diferents llengües a Olot s'expressa tant en el dia a dia com en la manera de comunicar-se en espais col·lectius. Els i les joves participants fan servir el català, el castellà, l'anglès i d'altres llengües d'origen amb naturalitat, posant en evidència la gran pluralitat de trajectòries vitals, educatives i migratòries presents a la ciutat: “*Jo parlo en català.*” (J7-S2); “*El meu català és així-així, eh? Anglès millor.*” (J2-S2); “*Vaig a parlar en castellà.*” (J9-S2); “*Jo no puc parlar català bé.*” (J14-S2).

- Gairebé la totalitat dels joves enquestats afirmen saber parlar i entendre el català; més de la meitat la identifica com a llengua materna i/o paterna.
- El català és la llengua principal d'ús diari per a la majoria de joves enquestats, seguida pel castellà i altres llengües minoritàries com l'àrab, el mandinga, el xinès o el wolof.
- El castellà és la segona llengua d'ús més habitual, seguida del català i d'altres llengües com l'anglès o el panjabi.

3. Olot com a lloc de vida

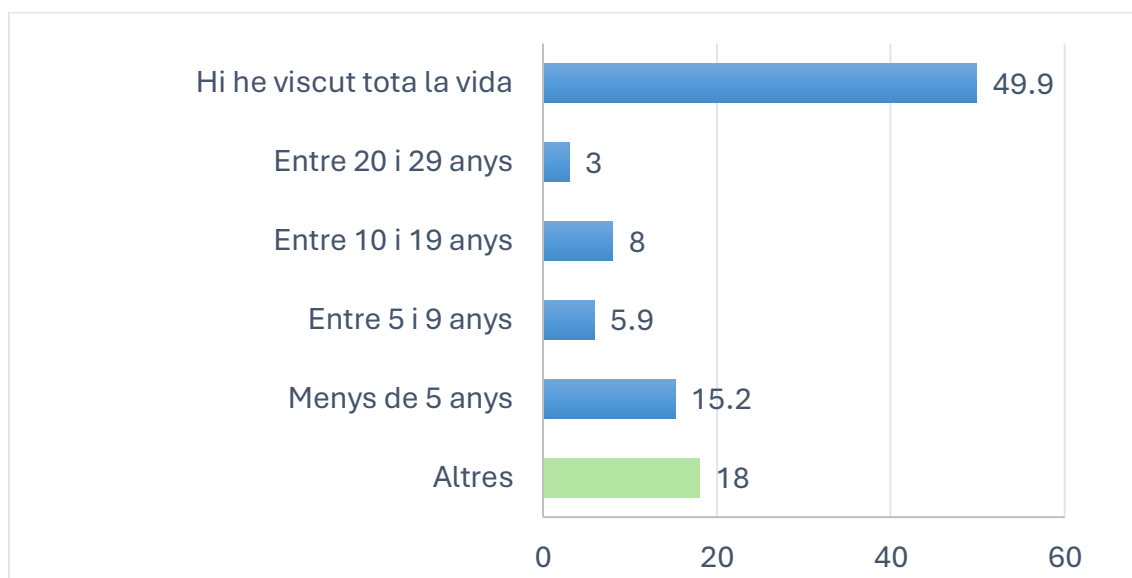
El 67,5% de les persones que van respondre el qüestionari viuen a Olot durant tot l'any (Figura 6). Un 8,6% afirmen que només hi passen els caps de setmana, mentre que un 3,6% passa algunes temporades a la ciutat. Un 20,3% de la mostra va marcar l'opció "Altres", tot donant més informació de la seva situació. En aquest sentit: algunes persones indiquen que estudien fora d'Olot i només hi van els caps de setmana i durant les vacances; altres només viuen a Olot entre setmana; 43 persones exposen residir a la comarca de la Garrotxa; alguns dels i les joves expressen que un dels seus progenitors viu a Olot; i altres expliquen que estudien a Olot malgrat que no hi resideixen habitualment.

Figura 3. Pregunta: vius a Olot? (%)

Pel que fa als anys que porten vivint a Olot, el 49,9% afirmen que hi han viscut tota la vida (Figura 7). Un 3% ha viscut a la ciutat entre 20 i 29 anys, mentre que un 8% indiquen que han viscut a Olot entre 10 i 19 anys. Un 5,9% fa entre 5 i 9 anys que viuen a la ciutat, i un 15,2% han arribat a Olot fa menys de 5 anys.

Figura 4. Temps que fa que viuen a Olot (%)

Les persones participants del *Photovoice* mostren aquesta realitat diversa: “Tinc 17 anys. Vaig néixer a Olot i encara hi visc” (J10-S1); “Tinc 29 anys, fa 10 anys que soc aquí a Olot” (J8-S1); “(En anglès) Porto aquí 1 any i mig” (J3-S2). Finalment, un 18% ha seleccionat l'opció "Altres", tot detallant que hi han viscut en diferents períodes. Algunes persones han nascut o crescut en pobles propers com la Vall d'en Bas, Sant Joan les Fonts, Castellfollit de la Roca, Besalú o Mieres, però mantenen un vincle amb la ciutat, ja sigui per estudis, vida social o familiars que hi resideixen. També hi ha qui actualment no viu a Olot però hi estudia, hi passa molt temps o hi té relació directa.

Un jove participant al *Photovoice*, quan parlava de la fotografia que havia fet (Figura 8), posava en relleu la manera com les experiències de vida configuren el vincle emocional amb un lloc. Tot i provenir d'una gran ciutat com Barcelona, aquest jove reconeix l'amabilitat i proximitat social d'Olot com un tret distintiu i positiu, en contrast amb l'anonimat i la distància relacional de la ciutat d'origen. La seva mirada evidencia que l'arrelament no es basa exclusivament en el temps de residència, sinó també en la qualitat de les interaccions quotidianes i el sentiment de reconeixement en l'espai urbà.

Figura 8. Fotografia participant J2

“Bien... pues... yo he hecho esta foto porque... Yo vengo de Barcelona, soy de Barcelona, y este sitio me recuerda mucho a Barcelona. [...] Yo vivo por donde el Carrefour, en el Pekín sí. [...] De Barcelona a Olot he visto bastante diferencia... A ver, en cuanto a cómo se vive y a como es la gente. O sea, en Barcelona... como decirlo... tú te encuentras y le preguntas a una persona por la calle algo y pasan. En cambio, en Olot... es un lugar más amigable... Pero lo dicho... En Barcelona puedes tener muchas más opciones en cuanto a hobbies, pero aquí no.” (J2-S1)

Aquesta cita ens convida a repensar les nocions de pertinença i identitat local des d’una perspectiva dinàmica i relacional. Malgrat destacar que Olot ofereix menys opcions d’oci o d’activitats, l’ambient que descriu transmet una experiència de vida més propera i accessible, que pot facilitar l’arrelament emocional, especialment en joves que es troben en processos de canvi o de cerca de lloc propi. La ciutat, en aquest sentit, pot actuar com un espai d’acollida, on la convivència i la dimensió humana guanyen pes davant d’altres carències estructurals. Tanmateix, i malgrat la importància de les relacions per als i a les joves, un dels aspectes que les persones joves al *Photovoice* destacaven era també la dificultat de socialitzar sobretot quan acabes d’arribar, fins els primers anys de viure a la ciutat. De fet, en destacaven una ciutat on costa fer el teu grup d’amistats si vens de fora.

“Jo sí que vaig notar fa relativament poc temps que ara començo a fer vida a Olot, amb gent d’Olot i començo a tenir relacions aquí a Olot. Jo vivia a Vic i sempre he hagut d’anar a fora a fer vida social i llavors és com que m’ha costat realment molt poder-me arrelar. Tot i treballar i conèixer gent, a la feina i això, en acabar la jornada laboral tothom fa la seva i sento que no he acabat d’encaixar mai a cap dels llocs.” (J8-S1)

A les persones que exposaven haver arribat a Olot els últims cinc anys se'ls preguntava sobre els motius pels quals es van instal·lar a la ciutat. Un total de 70 persones van respondre a la pregunta i les principals raons que van indicar van ser les següents: educatius (formació professional, cursos especialitzats, etc.) (61,4%); familiars (per decisió de la família, etc.) (50%); laborals (oportunitats de feina, trasllat professional, etc.) (35,7%); relacions personals (estar a prop de la parella o amistats) (14,3%); entorn natural (paisatge, proximitat a zones verdes, clima, etc.) (7,1%).

Tanmateix, cal destacar que tot i aquest 14,3% que destaquen l'entorn natural com un dels motius pels quals es van instal·lar a la ciutat, les persones participants del *Photovoice*, tal com s'ha vist anteriorment, quan pensaven en allò que les vincula a la ciutat, sempre acabaven evocant al paisatge. Tot i això, Olot es percep com una ciutat que projecta cap a l'exterior, que es presenta com atractiva de cara al turisme, però no necessàriament pensada per ser viscuda des de dins. Això pot generar una sensació de desconexió entre la ciutat real i la ciutat viscuda, especialment entre el jovent local o aquells que volen arrelar-s'hi. En paraules d'una de les persones joves participants:

“El problema és que Olot fa uns anys s'ha centrat molt de cara a fora. De cara que vingui gent de fora, per exemple, hi ha molta gent de Barcelona que ve a la Fageda, i venen a passar un dia, dinen o passen un cap de setmana, i això és el que vol Olot. El que vol Olot és que vingui gent, però realment no es centren en la gent d'aquí. Per exemple, tots els joves d'Olot, quan acaben batxillerat, a no ser que es quedin a fer cicles superiors, se'n van a Barcelona, Girona, Lleida, on sigui, però no es queden en Olot. I després, amb sort, tornen. Que hi ha gent que es queda a les ciutats a treballar o a viure. No podem comparar-ho, vale, però a Girona, per exemple, d'ocupació i habitatge i tot això, bueno, habitatge jo crec que està malament a tot arreu, però tens moltes més coses a fer que a Olot. I jo crec que és això, que s'ha centrat molt en voler agradar la gent per les coses que té, els volcans, la Fageda, que s'ha de valorar, però ha deixat de banda com la gent d'Olot, la gent d'aquí, la gent que viu aquí, que forma part de la ciutat, del dia a dia, que és realment qui viu sempre a la ciutat i qui farà servir tot això més temps i més sovint, jo crec.”
(J6-S2)

Un altre dels elements que emergeix de les converses amb els i les joves participants del *Photovoice* és la percepció de degradació d'algunes zones o barris de la ciutat. El cas del Nucli Antic és especialment significatiu, ja que malgrat la

seva centralitat i el seu potencial com a espai de vida i dinamització, sovint és percebut com un lloc abandonat o desaprofitat.

“El Barri Vell, també, que està bastant... Bueno... Jo crec que amb una millora al carrer, i això també, neteja, perquè està... Els dies que hi he passat... hi passo poc, però crec que falta una mica d'això. Hi ha molts locals també tancats, on es podrien fer coses. Hi ha el del costat de la Plaça Major i tot el que envolta la Plaça Major, són tots locals tancats. Hi ha algun bar, però res. I, no sé, fer algo. Sí que és això, també, l'habitatge i l'ocupació, és car muntar algun negoci o alguna cosa, però no sé.” (J6-S2)

Aquesta percepció apunta a un desajust entre les possibilitats dels espais urbans i l'ús real que se'n fa. La presència de locals tancats en ple centre, especialment a l'entorn de la Plaça Major, genera una sensació de buidor i de desús que pot acabar afectant la vitalitat del barri i, en conseqüència, la vinculació emocional de les persones joves amb aquests espais.

Les reflexions de les persones joves no només apunten la degradació com un problema estètic o de neteja, sinó com un símbol d'oportunitats perdudes, ja sigui per la dificultat d'emprendre (degut al cost dels lloguers o la manca de suport) o per la manca d'activitats i serveis pensats per a les persones joves.

Pel que fa a l'habitatge, s'ha preguntat als i les joves pel lloc de residència habitual. El 35,7% dels i les joves enquestats indiquen viure en una casa o pis de la seva família. Un 29,3% resideixen en un habitatge de lloguer, mentre que un 18,1% viuen en una casa o pis de la seva propietat. Un 45,1% dels i les joves indiquen que, econòmicament, no es poden permetre comprar un habitatge.

Altres respostes més minoritàries inclouen persones que viuen en un pis de protecció oficial (4 persones), en un centre residencial per a infants i joves (2 persones), en un pis tutelat (6 persones), o en una casa o pis ocupat (7 persones). Finalment, 2 persones han indicat viure al carrer.

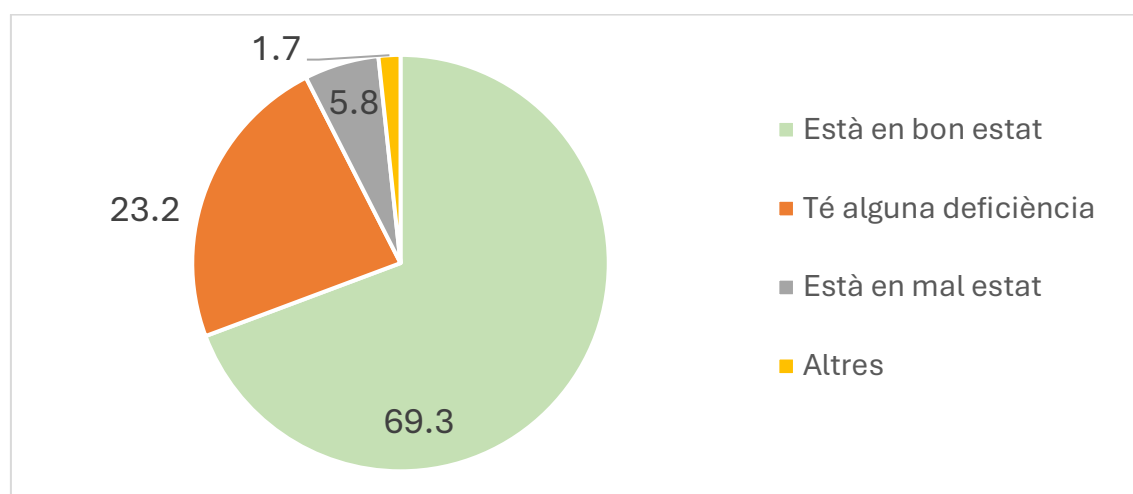
Pel que fa a la satisfacció dels i les participants amb el seu lloc de residència habitual, mesurada en una escala de 0 a 10, on 0 representa la mínima satisfacció i 10 la màxima, la mitjana és de 7,57 (DT = 2,471).

Les dades obtingudes mostren que una gran part dels i les joves participants perceben que viuen en habitatges en bon estat: un 69,3% així ho indiquen. D'altra banda, un 23,2% afirmen que el seu habitatge presenta alguna deficiència, i un

5,8% el consideren directament en mal estat (Figura 9). Tot i que una gran part dels i de les joves consideren que el seu habitatge està en bon estat, aquestes dades apunten a una realitat que pot suggerir certa situació de precarietat o infrahabitatge, especialment preocupant si es té en compte que estem parlant d'un col·lectiu jove, sovint amb recursos econòmics limitats, en processos de transició vital o d'emancipació.

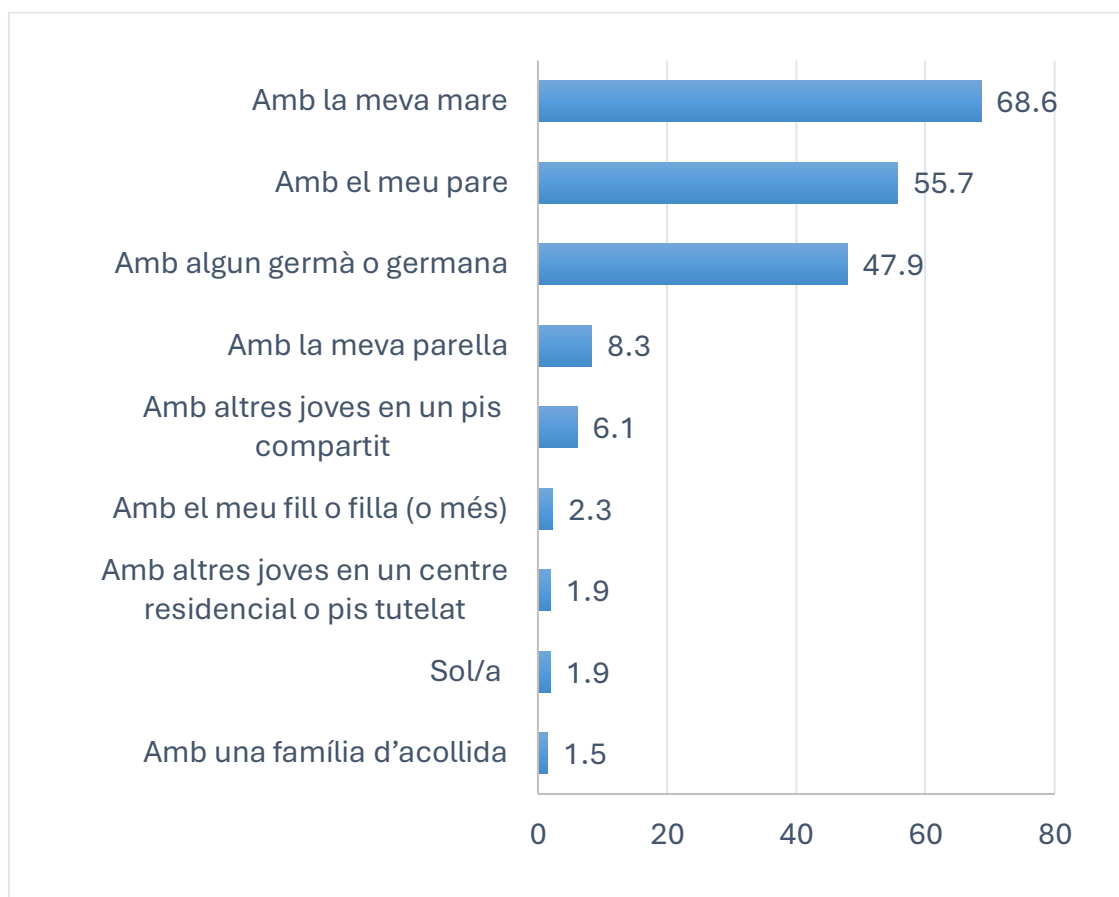
Aquest conjunt de dades convida a replantejar la situació de l'habitatge a Olot des de la perspectiva juvenil, i a preguntar-se quines possibilitats reals tenen les persones joves d'accedir a un habitatge digne, estable i assequible a la ciutat.

Figura 5. Opinió dels i les joves sobre l'estat de l'habitatge on resideixen (%)

A continuació es detallen les persones amb les quals conviuen els i les joves enquestats (les respostes no són excloents, de manera que cada jove pot haver indicat més d'una opció). Un 68,6% de les persones enquestades van respondre que viuen amb la seva mare; un 55,7% viuen amb el seu pare; un 47,9% comparteixen habitatge amb algun germà o germana; un 8,3% viu amb la seva parella; un 6,1% viuen amb altres joves en un pis compartit; un 1,9% ho fan en un centre residencial o pis tutelat; un 2,3% viuen amb els seus fills/es; i un 1,5% en una família d'acollida. Només un 1,9% dels i les joves han indicat viure sols/es (Figura 10).

Figura 10. Persones amb qui conviuen (opcions no excloents, %)

Quant a la satisfacció dels i les participants amb el fet de compartir habitatge, mesurada en una escala de 0 a 10, on 0 representa la mínima satisfacció i 10 la màxima, la mitjana de satisfacció és de 7,54 (DT = 2,757). Si bé un 22,9% de les persones enquestades han respost que es veuen amb l'obligació de conviure amb altres persones, tot i que preferirien viure soles. Així mateix, un 7% es veuen amb l'obligació de compartir habitació amb altres persones, malgrat que preferirien no fer-ho. Per altra banda, un 45,1% indica que, econòmicament, no es pot permetre comprar un habitatge.

En efecte, les experiències personals de les persones joves participants del *Photovoice* revelen una realitat complexa en termes d'habitatge i emancipació a Olot. Una persona destacava la poca oferta d'habitatge o residències per anar a viure la ciutat per als estudiants.

“Jo crec que pels estudiants, que jo soc de fora i això, hi ha molta demanda i poca oferta. Poder sí que hi ha alguns pisos per estudiants i això, però queden plens molt aviat, i és com que no hi ha cap residència o alguna cosa que puguis anar i

puguís trobar tots els estudiants i que sigui una mica econòmic i bé de preu, i estigui no al centre centre, però una mica a prop. Sí que hi ha la Perla [hotel que s'ofereix com allotjament per a estudiants], no sé si sabeu què és, però no és per estudiants. Ho focalitzen a l'hivern pels estudiants, però l'estiu no ho és. I és una mica robo, crec jo, ho considero perquè hi he estat, i està molt lluny també. I no sé, jo crec que amb aquest tema de l'habitatge hi falta alguna cosa pels estudiants.” (J7-S2)

Tanmateix, el problema de l'habitatge no afecta exclusivament els i les estudiants, sinó que també repercuteix en aquelles persones joves que intenten emancipar-se. Diversos participants del *Photovoice* han destacat la dificultat de trobar habitatges de lloguer assequibles i en condicions adequades.

“El tema d'habitatge, jo sí que fa relativament poc que estava vivint sol... Si emancipar-se ja és un tema difícil, és molt complicat, viure sol ja és una locura, vas molt apretat, i trobar habitatge realment és molt complex, és molt difícil. I també és cert que quan tu busques habitatge, quan ets jove, quan no ets d'aquí, tot i que parlis potser català millor que alguns, doncs ja la mirada és diferent. I és un tema que penso que interpel·la a molt joves, en general, però sí que hi ha un seguit de condicionants que encara dificulten més l'accés a l'habitatge.” (J8-S2)

Finalment, la Figura 11 mostra les valoracions que fan els i les joves enquestades en relació amb diferents afirmacions. Les opcions de resposta anaven des de 1 = Gens d'acord, a 5 = Totalment d'acord; a continuació es mostren les mitjanes. Els aspectes més ben valorats són la promoció de pràctiques sostenibles (3,1) i l'oferta educativa, l'orientació laboral i l'accés als serveis de salut (totes amb un 3). En canvi, qüestions com els recursos per a l'habitatge juvenil (2,1), l'oci nocturn segur i inclusiu (2,2) i la participació en la presa de decisions (2,3) obtenen les puntuacions més baixes. També es detecta una valoració moderada respecte les possibilitats de transport per desplaçar-se per la ciutat, la diversitat cultural i les activitats de lleure (entre 2,7 i 2,8).

Figura 11. Valoracions dels i les joves sobre diferents afirmacions (mitjanes)

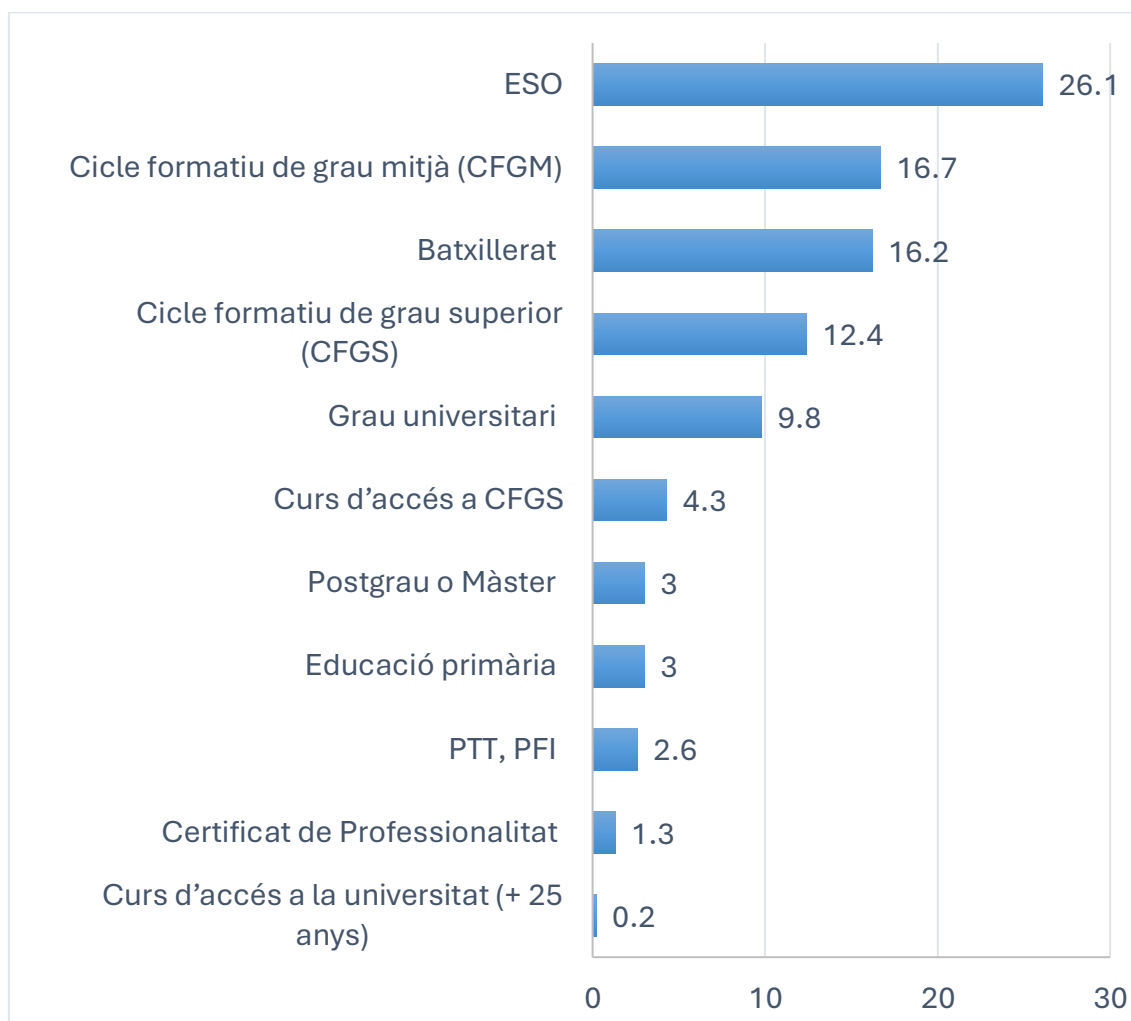
Nota: 1 = gens d'acord; 2 = una mica d'acord; 3 = ni d'acord ni en desacord; 4 = bastant d'acord; 5 = completament d'acord.

- La majoria de joves viuen a Olot de manera permanent, gairebé la meitat ha viscut sempre a Olot i una part significativa manté vincles amb la ciutat sense residir-hi tot l'any (estudis, vida social o familiars).
- L'entorn natural apareix com un element clau d'arrelament emocional, també entre les persones joves nouvingudes.
- S'observa una percepció crítica sobre el model de ciutat, enfocada principalment al turisme i no tant a la vida quotidiana de la població jove.
- Zones com el Nucli Antic són percebudes com a degradades i desaprofitades, fet que no només afecta al sentiment de pertinença, sinó també a la qualitat de vida de les persones joves.
- L'habitatge es presenta com un problema que preocupa als i les joves: la satisfacció residencial és moderada, es donen situacions d'infrahabitatge, es detecten dificultats d'accés i es viu com un problema de cares a l'emancipació juvenil, principalment per als joves nouvinguts i estudiants.

4. Situació formativa i aspiracions educatives

Pel que fa al nivell d'estudis més alt assolit pels enquestats (Figura 12), un 26,1% ha completat l'educació secundària obligatòria (ESO). Pel que fa als estudis postobligatoris, un 16,7% ha assolit un cicle formatiu de grau mitjà; un 16,2% ha completat el batxillerat; un 12,4% ha finalitzat un cicle formatiu de grau superior; un 9,8% dels i les joves ha completat un grau universitari; i un 3% disposa d'un postgrau o màster. Per altra banda, un 3% dels i les joves indica que el nivell d'estudis més alt que ha assolit és l'educació primària, un 2,6% ha cursat un PTT o PFI, i un 1,3% disposa d'un certificat de professionalitat. Finalment, un 4,3% ha fet un curs d'accés a cicles de grau superior; un 0,2% el curs d'accés a la universitat per a majors de 25 anys; i un 4,5% indica tenir altres tipus d'estudis.

Figura 12. Nivell més alt d'estudis que han assolit els i les joves participants (%)

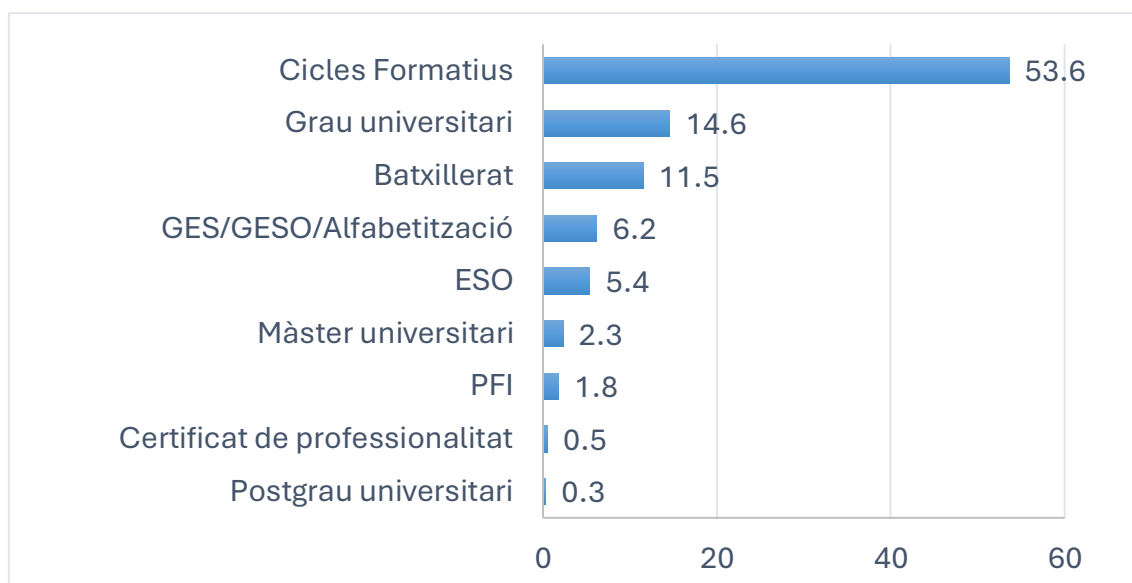

Nota: l'opció "altres" no es mostra al gràfic.

Segons els resultats, la majoria de les persones enquestades (82,6%) actualment estan estudiant, mentre que un 17,4% no ho fan. Els motius pels quals algunes de les enquestades no estan estudiant són diversos (s'han obtingut 34 respostes en aquest sentit). El motiu més comú, indicat per un 44,1% de les persones que han respost la pregunta, és que han prioritzat la feina sobre els estudis. Un 17,6% assenyala la falta de recursos econòmics com a causa per no continuar estudiant, mentre que un 14,7% considera que ja ha estudiat prou i no veu la necessitat de seguir-se formant. D'altres raons esmentades, amb un percentatge més baix, inclouen la falta de temps (2,9%), la necessitat d'homologar títols (2,9%) o la decisió de deixar els estudis durant un temps (2,9%).

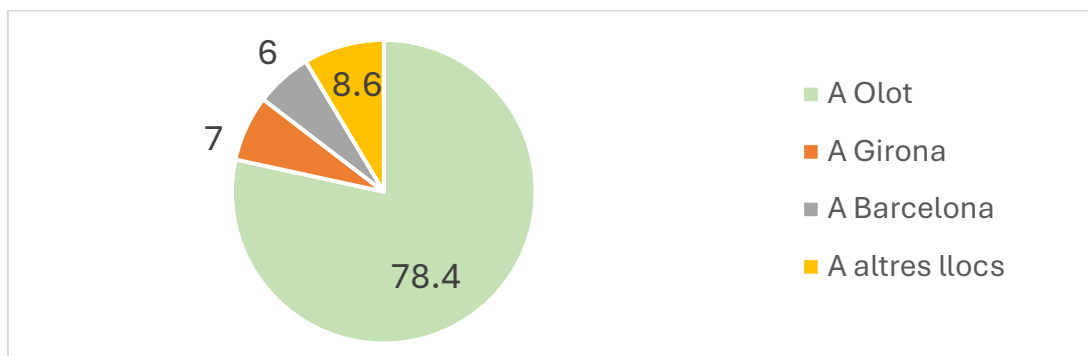
En relació amb els estudis que estan cursant actualment els i les joves, més de la meitat indiquen estar realitzant un cicle formatiu (53,6%), un 14,6% estudien un grau universitari i un 11,5% fan batxillerat. A la Figura 13 es poden observar els percentatges de les diferents respostes dels i les joves, incloent aquelles més minoritàries.

Figura 13. Estudis que actualment estan cursant els i les joves participants (%)

Pel que fa al territori on estudien els i les joves, una gran majoria, concretament un 78,4%, ho fan a Olot (Figura 14). Un 7% està estudiant a Girona, i un 6% a Barcelona. Un 8,6% ha indicat l'opció "Altres"; d'aquests, un 53,1% estan estudiant a distància, mentre que només un 3,1% cursa estudis en altres municipis o ciutats de la província de Girona. Un petit percentatge, 15,6% estudien a Vic, i un 28,1% a altres llocs no especificats. Dels 302 joves que indiquen estudiar a Olot, 218 tenen menys de 22 anys.

Figura 14. Territori on estudien els i les joves participants a l'estudi (%)

Quan es pregunta als i les joves si troben a faltar una oferta formativa a Olot, hi ha 84 persones que responen. Molts enquestats reclamen més cicles formatius, tant de grau mitjà com superior, especialment en àmbits com sanitat, mecànica, estètica i imatge personal, arts escèniques, animació 2D i 3D, informàtica, fusteria, soldadura, conducció de maquinària i gastronomia. També es mencionen àrees menys habituals com pilotatge (aviació i motociclisme), veterinària, aeronàutica, hostaleria, economia, moda, fotografia, i formació artística en general.

Diverses persones expressen el desig de tenir una universitat a Olot o graus universitaris propis, així com més sortides i especialitzacions dins dels cicles ja existents. Altres comentaris fan referència a la necessitat de formacions ràpides o cursos curts, especialment orientats a persones a l'atur, i també a la millora del transport públic per a estudiants universitaris cap a altres ciutats com Girona. Algunes aportacions de les persones joves participants del *Photovoice* també han subratllat aquesta necessitat:

“El transport és un problema. [...] Si tinc classe a la tarda, el bus de les 13h passa per tots els pobles i arriba a les 16h i 22h. I a les 23h o així ja no hi ha res. [...] Com que anem de tardes... L'any passat, a classe tenia una companya que com que l'últim era a les 18h i fem classe fins les 21h, a les 18h havia de marxar.” (J7-S2)

Altres aportacions han assenyalat necessitats específiques de formació per a les persones joves que provenen de fora de Catalunya en relació a l'aprenentatge de la llengua:

“Sería mejor que dieran, por ejemplo, algún programa para enseñar a hablar el catalán. He visto muchas personas de fuera o que no lo hablan bien, muy interesadas o que les agrada mucho estudiarlo. Pero, por ejemplo, a veces ves ahí algunas cosas en las que no te puedes inscribir, o están en el instituto o vas a hacer

alguna FP, no siempre dan estas típicas clases de catalán o alguna cosa así, para que puedas hablarlo mejor.” (J9-S2)

Les aportacions recollides mostren com les aspiracions educatives dels i les joves d'Olot xoquen sovint amb una oferta formativa limitada i amb dificultats d'accés, tant en relació a estudis superiors com a formacions especialitzades o cursos de curta durada. Aquesta manca d'opcions no només obliga molts joves a desplaçar-se a altres ciutats per continuar el seu itinerari formatiu, sinó que també pot suposar un fre a la seva trajectòria educativa i, en conseqüència, a les seves oportunitats de futur.

A més, cal tenir en compte que, tal com també s'ha posat de manifest anteriorment, les dificultats per accedir a un allotjament digne i assequible poden esdevenir un factor limitador addicional per a molts joves a l'hora de plantejar-se estudis tant a la ciutat com a fora o de mantenir-se en processos educatius a llarg termini. Les dificultats d'emancipació i la precarietat habitacional poden condicionar les decisions educatives i laborals.

La situació formativa a Olot, per tant, reflecteix la necessitat de repensar una oferta que respongui millor a la diversitat d'interessos i necessitats formatives de la joventut actual, incorporant itineraris nous, reforçant el suport a l'aprenentatge de la llengua catalana per a persones nouvingudes, i millorant les condicions de mobilitat per a aquells que estudien fora. Les veus dels i de les joves participants posen de manifest que garantir una educació accessible, diversa i de qualitat és clau per reforçar l'arrelament al territori i oferir noves perspectives d'emancipació i desenvolupament personal.

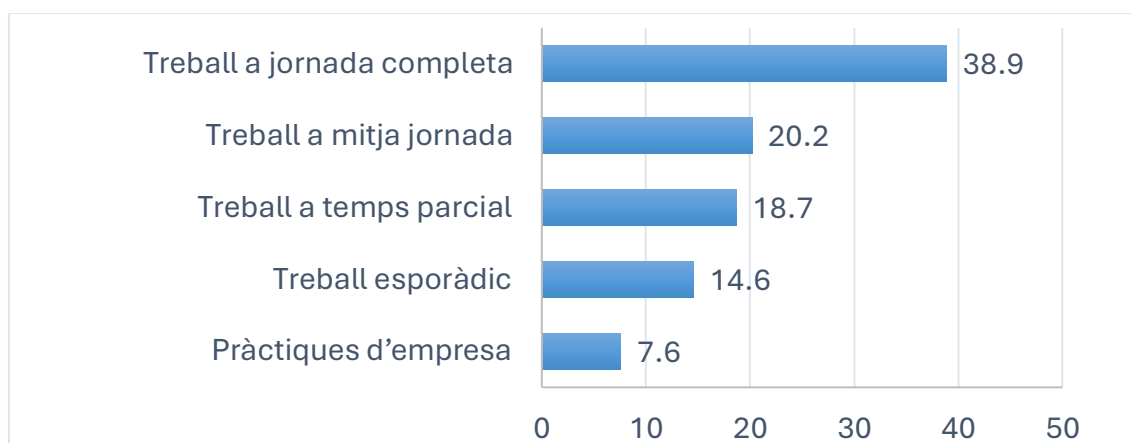
- La majoria de joves que han respost el qüestionari estan estudiant actualment; i ho fan a Olot.
- La necessitat de treballar i les dificultats econòmiques són els motius principals per deixar els estudis, segons els/les joves enquestats.
- Les limitacions en el transport públic i d'accés a un habitatge assequible són les principals dificultats de les persones joves que s'han de desplaçar fora de la ciutat per estudiar.
- Es detecta la necessitat d'ampliar l'oferta formativa a la ciutat, especialment en formació professional, i programes d'aprenentatge de llengua catalana destinats a persones joves nouvingudes.

5. Situació laboral i condicions de treball

Pel que fa a la situació laboral dels i les joves participants, un 41,9% del total de està treballant (i un 30,4% expressen tenir un contracte laboral). D'aquests tan sols quatre joves indiquen ser autònoms/es.

Analitzant les respostes dels i les joves que treballen, el 38,9% ho fan a jornada completa, el 20,2% a mitja jornada, el 18,7% a temps parcial i el 14,6% en feines esporàdiques (Figura 15). Un 7,6% estan realitzant pràctiques d'empresa.

Figura 15. Situació laboral dels i les joves participants (%)

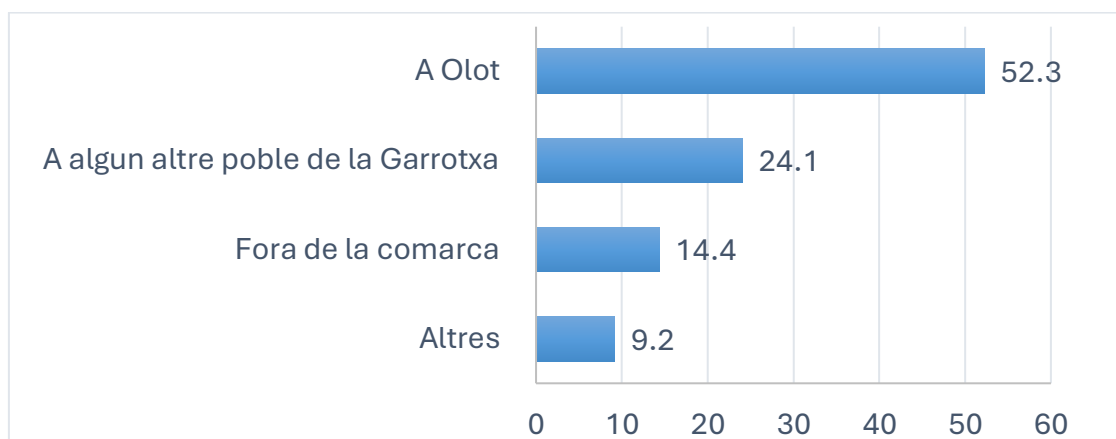
Aquestes dades posen de manifest una realitat important: tot i que prop de la meitat dels joves enquestats afirma estar treballant, només un 30,4% disposa d'un contracte laboral formalitzat. Això indica que una part significativa dels i les joves podria estar desenvolupant feines sense contracte, en condicions de precarietat o informalitat laboral, com feines esporàdiques, temporals o sense garanties de drets laborals. Aquesta situació pot tenir conseqüències directes en la seva estabilitat econòmica, en les possibilitats d'emancipació i en el seu projecte de vida a mig i llarg termini.

A més, cal destacar que un percentatge rellevant dels i les joves ocupats/es treballa de forma parcial i en condicions d'instabilitat: gairebé un 20% ho fa a mitja jornada, un 18,7% a temps parcial i un 14,6% en feines esporàdiques. Això evidencia una presència notable de la precarietat laboral entre el jovent, una realitat que pot limitar la seva autonomia, les oportunitats de futur i l'accés a béns fonamentals com l'habitatge, ja que, com s'ha vist en altres apartats, aquest és també un dels principals problemes identificats pels joves.

Segons les dades obtingudes sobre el territori del lloc on treballen, un 52,3% de les persones enquestades treballen a Olot. A més, un 24,1% treballen en altres pobles de la Garrotxa, mentre que un 14,1% ho fan fora de la comarca. Finalment, un 9,2% treballen en altres ubicacions no especificades (Figura 16).

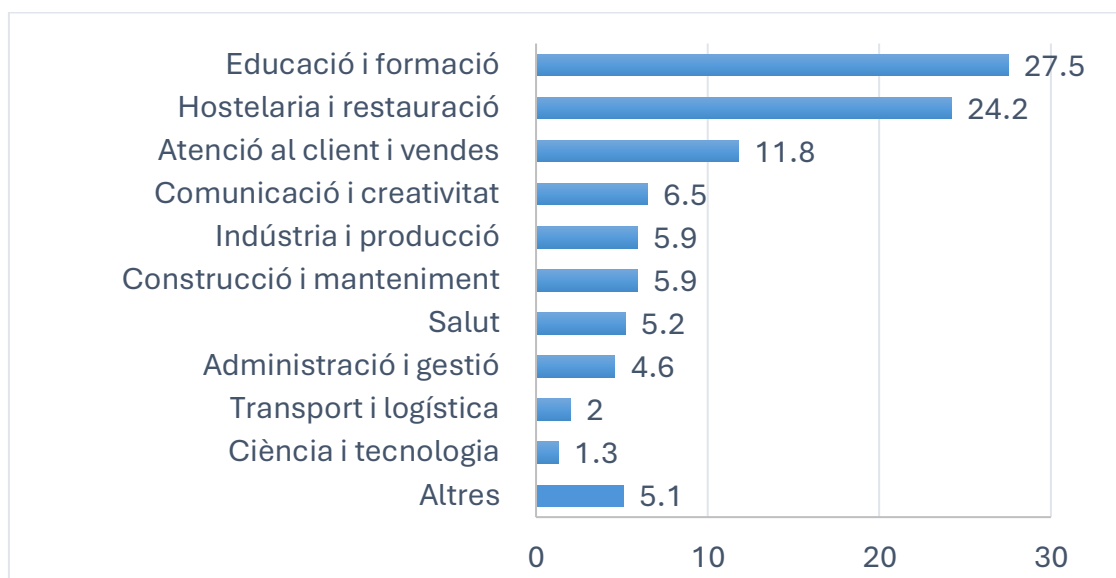
Aquesta distribució territorial mostra que, tot i que Olot absorbeix la major part de l'ocupació juvenil, una part significativa dels joves ha de desplaçar-se a municipis de la comarca o, fins i tot, més enllà, fet que pot suposar un desafiament addicional, especialment per aquells i aquelles que depenen del transport públic o que han de conciliar estudis i feina.

Figura 16. Ciutat o municipi on treballen els i les joves participants (%)

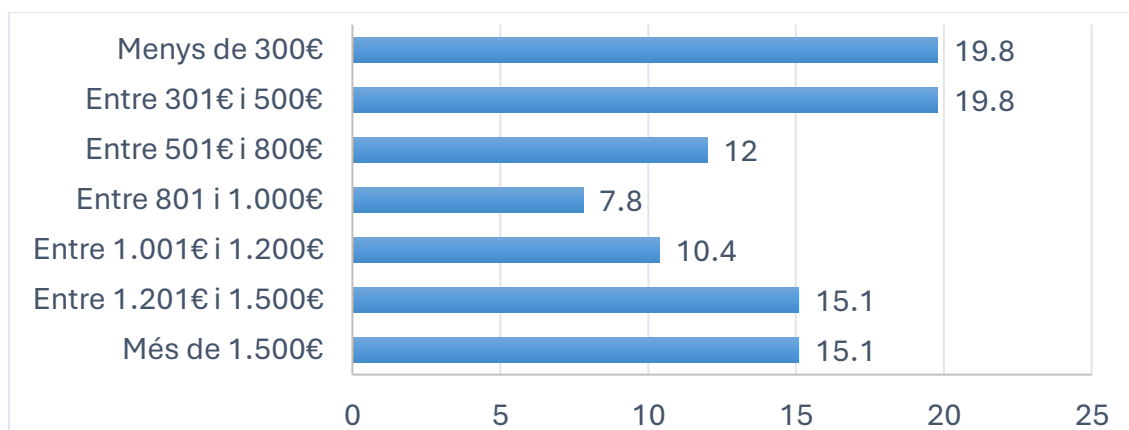
El qüestionari disposava d'una pregunta oberta sobre l'àmbit laboral dels i les joves. S'han obtingut un total de 153 respostes, les quals s'han agrupat en les categories que mostra la Figura 17. Destaca que un 27,5% dels i les joves indica treballar en l'àmbit de l'educació i formació i un 24,2% en l'hostaleria i la restauració.

Figura 17. Àmbits on treballen els i les joves participants (%)

Pel que fa al sou net mensual que expressen cobrar els i les participants, un 19,8% dels enquestats indiquen que guanyen menys de 300€ al mes, mentre que un altre 19,8% guanyen entre 301€ i 500€. Un 12% rep entre 501€ i 800€, i un 7,8% es troben en el rang de 801€ a 1.000€. Un 10,4% guanya entre 1.001€ i 1.200€, un 15,1% entre 1.201€ i 1.500€, i un altre 15,1% supera els 1.500€ (Figura 18).

Figura 18. Sou net mensual que expressen cobrar els i les participants (%)

Aquestes dades mostren clarament una realitat preocupant: gairebé quatre de cada deu joves que treballen declaren ingressos inferiors als 500€ mensuals, una xifra molt per sota del salari mínim interprofessional vigent i insuficient per sostenir un projecte vital independent. Aquest fet pot indicar, i caldria estudiar-ho a fons, la presència d'un fenomen creixent: el de les persones joves treballadores pobres,

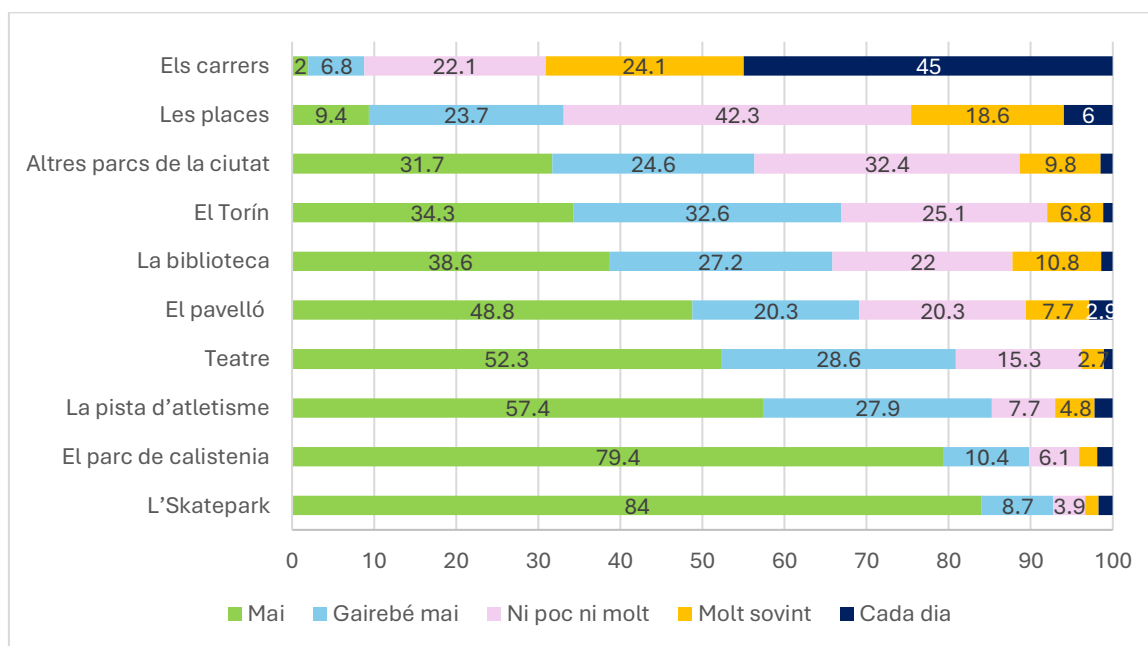
aquelles que, tot i tenir una ocupació, no aconsegueixen ingressos suficients per cobrir les necessitats bàsiques, accedir a l'habitatge o construir un futur amb estabilitat. La combinació d'ingressos baixos, feines a temps parcial, feines esporàdiques i dificultats d'emancipació que s'han anat posant de manifest en altres apartats apunta a una precarització estructural de les condicions de vida dels i les joves. Aquesta precarietat no només pot condicionar les condicions materials de vida, sinó que també pot tenir conseqüències per la salut mental, la percepció de futur i les expectatives d'integració social i econòmica dels i les joves de la ciutat.

- La major part dels joves enquestats treballen a Olot, tot i que un percentatge rellevant es desplaça a municipis de la comarca o a altres llocs; evidenciant la importància de la mobilitat i el transport en la vida laboral juvenil.
- S'observen indicadors de precarietat laboral entre els/les joves participants: només un 30,4% disposen d'un contracte laboral formalitzat, gairebé un 15% fa feines esporàdiques, i al voltant de quatre de cada deu joves que treballen guanyen menys de 500€ mensuals.

6. Quin ús fan dels serveis de la ciutat i dels espais públics?

La Figura 19 mostra la freqüència d'ús en què els i les joves utilitzen els espais i equipaments de la ciutat d'Olot. Es pot veure que els carrers i les places són els més utilitzats, mentre que l'Skatepark i el parc de calistenia els que són menys freqüentats per les persones enquestades, fet que segurament es deu a que son espais destinats a activitats molt concretes. Tot i això, en l'espai de trobada amb professionals es considerava que aquests espais eren molt utilitzats per joves, i de fet es reconeixia que l'Skatepark es va haver d'ampliar i hi ha un grup de joves que demana construir un altre parc de calistenia.

Figura 19. Freqüència en la qual els i les joves fan ús dels espais i equipaments d'Olot (%)

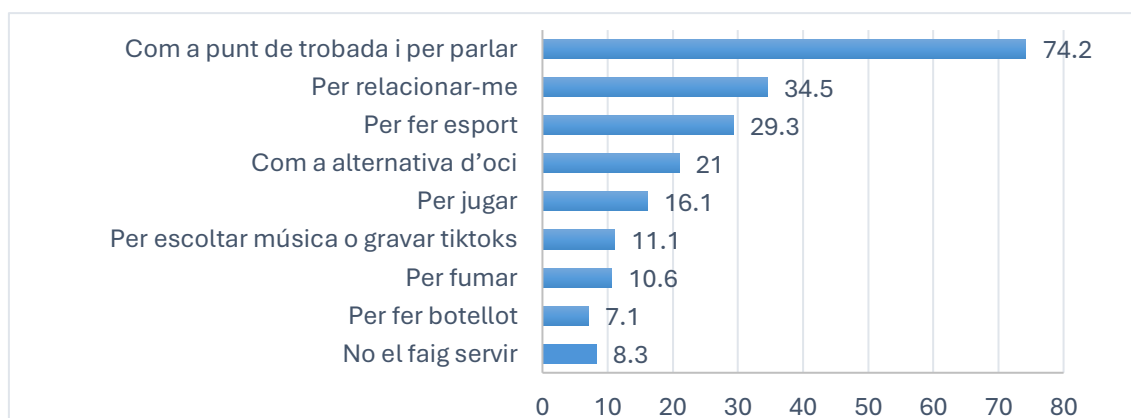
Tal com es pot observar en la Figura 20, els espais públics i equipaments d'Olot tenen un ús important entre els i les joves. Una majoria significativa (74,2%) assenyalava que utilitza aquests espais principalment com a punts de trobada i per conversar, reforçant la idea que l'espai públic és essencial com a lloc de socialització informal i accessible. Un 34,5% també destaca la funció dels espais públics per relacionar-se de manera més general, mostrant que aquests entorns esdevenen fonamentals per a la construcció de xarxes socials i per mantenir vincles afectius fora dels espais formals com l'escola o la feina.

Tanmateix, és rellevant observar que un 17,7% del jovent reconeix fer ús dels espais públics per fumar (10,6%) o per fer botellot (7,1%). Aquest ús apunta a una

dimensió de consum en l'espai públic que convida a una reflexió crítica, ja que posa en evidència la necessitat d'intervenir-hi des d'una perspectiva socioeducativa i pedagògica. Aquests usos poden comportar riscos importants, com la iniciació en el consum de substàncies a edats molt primerenques o l'adopció de conductes de risc associades al consum, i reforcen la necessitat de generar alternatives d'oci saludable i d'acompanyar els i les joves en la seva relació amb l'espai públic.

Aquestes dades ens recorden, doncs, la importància de pensar l'espai públic no només com un lloc de trobada, sinó també com un escenari privilegiat d'intervenció comunitària que afavoreixi la convivència, la salut i el benestar juvenil. En aquest sentit, caldria aprofitar encara més l'entorn natural de la ciutat -un aspecte molt valorat positivament pels i les joves participants del *Photovoice*-, per oferir espais i activitats que reforcin l'arrelament, el contacte amb la natura i la promoció d'hàbits de vida saludables.

Figura 20. Motius pels quals els i les joves utilitzen l'espai públic (es podia seleccionar més d'una opció, %)

Pel que fa als motius per no utilitzar els espais públics d'Olot, 22 joves han explicat les seves raons. Un 45,5% no ho fan per motius personals. Tot i que no podem saber quin són aquests motius personals que fan que les persones joves no utilitzin els espais públics, si que una persona jove participant al *Photovoice* ens mostrava i destacava allò que per ell era important (Figura 21).

Figura 21 . Fotografies participant J3

“(En anglès) Jo he portat aquestes fotografies. La primera és el camp de futbol de Sant Miquel, les he portat perquè és on vaig al cap de setmana a jugar a futbol. I l'altra fotografia, perquè entre setmana, és on vaig a llegir llibres i a vegades estudio exàmens. I per això he portat aquestes imatges, perquè és el que faig cada dia normalment. Jo crec que la biblioteca és molt important, perquè si tens deures, els has de fer a casa, però pots anar a la biblioteca. Per això els he escollit. I els caps de setmana quan vaig a Sant Miquel em trobo a molta gent allà jugant, però no és segur per a ells perquè hi ha moltes pedres. [...] Hi vaig amb amics.” (J3-S2)

Aquesta persona jove, de fet, posa en relleu la importància de disposar d'espais com el camp de futbol de Sant Miquel i la biblioteca municipal per al seu dia a dia. En el seu relat, es destaca com els espais públics poden esdevenir llocs de socialització i d'activitat personal significativa -jugar a futbol amb amics, llegir o estudiar-, però també s'evidencien algunes limitacions en la qualitat i condicions dels espais, com la inseguretat del camp de futbol per la presència de pedres. Ens convida a reflexionar sobre la necessitat d'assegurar que els espais públics no només siguin accessibles, sinó també adequats i segurs per a l'ús quotidià del jovent. L'existència d'espais de qualitat pot ser clau per fomentar-ne un ús més habitual i per evitar que motius personals, com la percepció d'inseguretat o la manca d'adequació a les seves necessitats, acabin esdevenint una barrera. Així mateix, reforça la importància d'escoltar les vivències i necessitats reals de les persones joves a l'hora de planificar i mantenir els espais públics de la ciutat. En aquest sentit, en l'espai amb les professionals es comentava com s'han anat reduint els espais per als i les joves a la ciutat. Posaven l'exemple de com s'han anat traient les portaries de diversos parcs, i com també d'altres han deixat de fer-se servir per els i les joves.

Un altre aspecte destacat a les sessions de *Photovoice* és la relació dels i les joves amb l'entorn natural d'Olot, que emergeix com un element fonamental per al benestar emocional i la construcció del vincle amb la ciutat. La natura no només és percebuda com un marc físic agradable, sinó com una presència significativa en el dia a dia, que genera records, rutina i, fins i tot, un sentiment de pertinença.

Figura 22. Fotografia participant J9

“Cuando he llegado a Olot, lo primero que vi fue todos estos árboles del Paseo Barcelona florecidos y me pareció un recuerdo muy bonito y siempre que paso por ahí, recuerdo el primer día que llegué aquí. Entonces, son recuerdos y también es un lugar sentimental para mí.” (J9-S2)

Aquesta persona jove posa de manifest amb la fotografia (Figura 22) com l'experiència sensorial i emocional vinculada a un espai verd pot esdevenir una porta d'entrada simbòlica a la ciutat, especialment per a joves que hi arriben de nou. En aquest sentit, el paisatge no és només escenari, sinó memòria viva i identitat en construcció, un teixit emocional que connecta la seva història personal amb el territori. Així, la natura esdevé una aliada en el procés d'arrelament i en la creació de vincles significatius amb el lloc que habiten, reforçant la sensació de pertinença i el reconeixement d'Olot com a espai propi.

Altres joves vinculen directament el pas per espais naturals amb la seva rutina quotidiana, reforçant aquest caràcter de connexió profunda amb l'entorn, tal com es pot extreure de la imatge i de la cita següent (Figura 23):

Figura 23. Fotografia participant J10

“He fet aquesta fotografia perquè té a veure amb el meu dia a dia Olot, ja que vaig a l'escola d'art i visc més o menys pel Parc Nou, així que he de passar per aquí cada dia caminant, anant i tornant. [...] Per mi és un moment molt personal. [...] I clar, hi estic, potser només en aquesta zona del Passeig Barcelona, potser cinc minuts, en total deu minuts al dia, i cada dia. Per tant, veig canviar, des de fa dos anys, tot el paisatge, tota la natura. I, a més, en general, valoro molt aquesta part, aquesta unió urbana, en el sentit de l'entorn, un entorn que és molt recte, però alhora, aquesta improbabilitat natural, quan totes les fulles canvien, hi ha dies que no pots anar per aquí perquè tot està ple de fulles; això a la tardor. I doncs això, ho valoro i m'hi connecto molt per aquesta raó, perquè és un camí que agafo cada dia i és aquesta unió natural i urbana d'Olot.” (J10-S2)

Els espais que habitem contribueixen, sovint de manera subtil però profunda, a configurar qui som i com ens sentim al món. En aquest sentit, el paisatge d'Olot no és només un entorn físic, sinó també un element identitari que ajuda els i les joves a construir el seu lloc al món. Aquesta construcció no tan sols està relacionada amb el temps de residència, sinó també amb la qualitat de les vivències i de la capacitat de reconèixer en l'entorn un espai propi. Sentir-se d'Olot no depèn exclusivament del temps que fa que s'hi viu, sinó del vincle emocional que s'estableix amb el territori.

Aquest sentiment d'arrelament es pot generar tant en joves que han viscut tota la vida a la ciutat com en aquells que hi han arribat fa relativament poc temps. Per a molts, els espais naturals, els recorreguts habituals o els paisatges canvians de la ciutat esdevenen referents personals i afectius, que ofereixen una sensació de continuïtat, de rutina i de pertinença. Aquestes experiències quotidianes,

aparentment senzilles, són fonamentals per sentir la ciutat com a pròpia i contribuir a teixir xarxes socials i emocionals duradores. Així, la ciutat i el seu entorn poden actuar com a facilitadors d'arrelament, ajudant els i les joves a trobar-hi un lloc propi, a sentir que formen part d'un tot compartit.

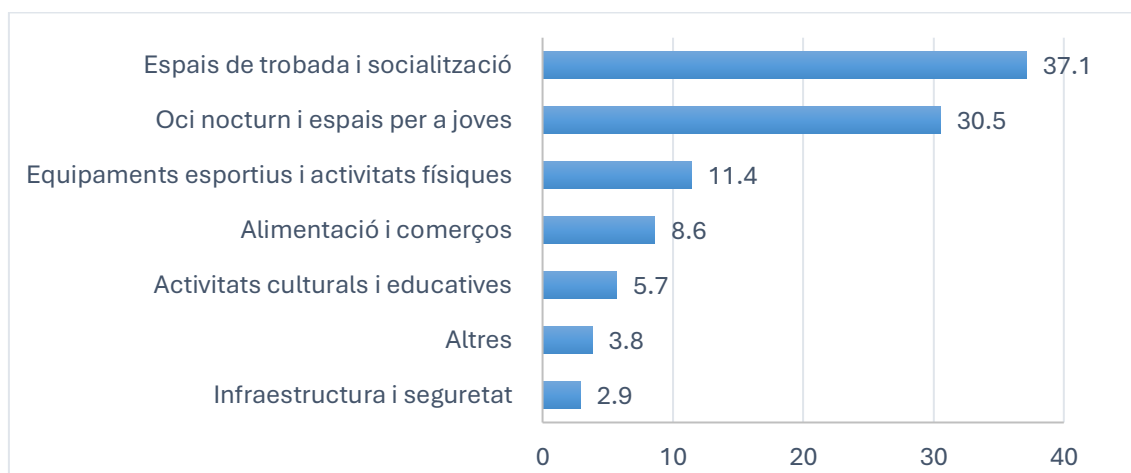
El vincle amb l'espai no només contribueix al benestar emocional, sinó que pot ser un element clau per a la inclusió social i la convivència comunitària, especialment en contextos de diversitat i mobilitat. Reconèixer el paper actiu que tenen aquests espais en la construcció de la identitat juvenil pot esdevenir una estratègia valuosa per promoure un sentiment de comunitat més fort, més resilient i més inclusiu.

“Jo crec que els espais estan molt bé. Realment, el més bonic que té Olot és que té moltes zones verdes, i totes aquestes zones verdes estan molt ben cuidades. Se'ls dona molt cuidado, també tens moltes coses a fer, pels nens també. Són zones per la convivència i, també, per exemple, si et vols calmar una mica més mentalment, o alguna cosa així, ho pots fer tranquil·lament amb altres persones convivint en el mateix espai. Crec que això aporta molt a la salut emocional i ajuda molt a totes les persones que estem vivint en Olot.” (J9-S2)

“Jo considero que s'hauria de... La gent que ha viscut tota la vida a Olot ja és més gran, coneix tots els espais naturals i tots aquests, i per tant sap on anar-hi, com anar-hi, i el temps que vol passar, en canvi, amb els joves, jo crec que seria important, tot i que molts ja sabem l'existència d'aquests espais, doncs, motivar-nos, donar-nos una raó per anar-hi més sovint, perquè potser és això, s'encara més en el turisme o aquestes estades més curtes, i, doncs, per poder-ho aprofitar els joves, això, una certa motivació, més activitats...” (J10-S2)

El qüestionari disposava d'una pregunta oberta per conèixer si els i les joves troben a faltar algun espai a la ciutat (Figura 24). 105 joves van respondre aquesta pregunta, principalment destacant la manca d'espais de trobada i socialització (37,1% de les respostes) i d'oci nocturn (30,5% de les respostes).

Figura 24. Espais o serveis que els i les joves troben a faltar a la ciutat d'Olot (%)

En efecte, una queixa recurrent per les i els joves participants al *Photovoice*, és la manca d'oci nocturn, activitats culturals i espais segurs on els joves puguin socialitzar. Es demanen discoteques, centres cívics, zones lúdiques i opcions no basades exclusivament en pantalles.

“Crec que els espais hi són, però la motivació per estar en aquests espais no hi és. Llavors, no sé, incentivar activitats o, d'alguna manera, fer que els joves tinguin ganes d'estar allà i que llavors se'ls facin seus aquests llocs, com han dit que et fas teu un espai perquè estàs en companyia i amb altra gent. Crec que si s'incentivés a fer una activitat o que es programessin coses, o què no sé, els joves, per si mateixos, jo crec que ja s'ho farien seu, aquest lloc, i ja, si es deixés fer aquella activitat o el que sigui, ja seria com un lloc que ells voldrien estar allà, perquè ja haurien tingut un lloc més d'acollida, un lloc més on podrien estar tots junts. Llavors, crec que els espais sí que hi són, però la motivació a ser-hi no. Sí, jo què sé, si pensem abans, quan anaves al Firal, estava tot ple, devien ballar sardanes, no sé què hi feien, però estava tot ple. Ara, si hi vas qualsevol dia, sí, hi haurà gent al cafè, però què hi fan, al Firal? No hi fan res. Llavors, tampoc hi ha gaire motivació a ser-hi, per exemple.” (J4-S2)

Diversos joves participants han posat en relleu un aspecte paradoxal d'Olot: la ciutat disposa d'espais naturals i públics ben cuidats i amb molt potencial, però sovint es perceben poc ocupats o infrautilitzats per la pròpia ciutadania, especialment per la joventut. Aquesta percepció obre preguntes sobre què fa que un espai sigui viscut, compartit i apropiat col·lectivament.

L'entorn natural d'Olot és àmpliament valorat com un element positiu per al benestar i la qualitat de vida. A través del *Photovoice*, algunes persones joves han destacat la connexió emocional i identitaria que estableixen amb aquests paisatges quotidians. Tanmateix, aquesta vivència no sembla generalitzada. Algunes joves expressen la necessitat que s'hi promoguin més activitats o iniciatives pensades específicament per a elles, per fomentar-ne l'ús habitual i afavorir un vincle més actiu i compartit.

Aquesta situació contrasta amb la presència d'un model d'oci més vinculat al consum, on les opcions de lleure passen sovint per activitats comercials o de pagament, i que no sempre són accessibles o satisfactòries per a tothom. Aquesta tensió entre l'oci experiencial i vinculat al territori i l'oci de consum més estandarditzat pot limitar la capacitat dels i les joves de viure plenament els espais de la ciutat i fer-los seus.

Per tant, cal repensar com s'activa la ciutat des d'una mirada juvenil: com es poden generar condicions perquè els espais naturals i públics esdevinguin veritables escenaris de convivència, trobada i arrelament? La resposta passa, probablement, per escoltar aquestes veus i obrir oportunitats perquè la joventut sigui protagonista en la vida col·lectiva d'Olot.

Figura 25. Fotografia participant J6

“El meu, bàsicament, és el banc de l'Institut. És un banc on ens assentem amb els meus amics, sempre a l'hora del pati. Òbviament, això no em connecta més amb Olot, però sí que forma part del meu dia a dia, perquè és on ens assentem amb els meus amics, és on tots xerrem, és on estem la major part del temps que no estem estudiant, perquè quan acabo l'institut me'n vaig a casa o faig extraescolars. Aquí és un moment de desconexió amb els meus amics i això. Òbviament, el que em connecta amb Olot també és això, la natura, però aquí el meu dia a dia és això. I ja està. [...] Jo aquí sempre hi soc amb algú, en plan és un lloc de socialitzar. [...] Aquí és on passo el rato amb els companys de classe, amb els amics, al pati, és on m'ajunto amb més gent.” (J6-S2)

Un dels aspectes que emergeix amb força en els relats dels i les joves és la importància dels espais informals de trobada, aquells que no estan pensats específicament per a activitats juvenils, però que s'acaben convertint en llocs clau per a la socialització, el descans o la desconexió. Parcs, places, bancs (Figura 25), racons de natura o espais urbans amb certa discreció són escenaris habituals del dia a dia de molts joves, i tenen un valor simbòlic i emocional que sovint no és reconegut institucionalment. Aquests espais permeten allò que moltes vegades els espais formals o reglats no poden oferir: llibertat, intimitat i apropiació. Són llocs on els i les joves poden ser ells mateixos sense sentir-se jutjats, on poden passar l'estona, conversar o simplement estar. Aquesta dimensió de l'“estar sense fer res” pren un significat profund en una etapa vital marcada per l'exploració, la necessitat de pertinença i la construcció d'identitat.

El valor dels espais rau en la seva espontaneïtat i en el marge de llibertat que ofereixen, però també cal reconèixer que, sovint, poden ser percebuts com espais marginals o incòmodes per a altres sectors de la població. En aquest sentit, és rellevant pensar com la ciutat pot acollir aquestes pràctiques juvenils sense criminalitzar-les ni invisibilitzar-les, i com es poden protegir aquests espais perquè segueixin sent escenaris de llibertat i convivència.

Més enllà dels equipaments o programes institucionals, els espais de trobada informals configuren una cartografia emocional pròpia de la joventut, i constitueixen una peça clau per entendre com es viu la ciutat i com es construeixen vincles entre iguals (Figura 26).

Figura 26. Fotografia participant J4

“Tinc 18 anys..., i he triat aquesta foto perquè... és un lloc on jo vaig amb les meves amigues molt sovint i ens trobem allà, i és com el punt de trobada on sempre anem. Crec que és un lloc que representa moltíssim a tots els joves d'Olot perquè és el centre on tothom va. [...] Vaig a l'Institut Montsacopa i visc cap a la piscina municipal, a Bona Vista.” (J4-S1)

“Jo sento que l'única manera que..., l'única no, però... que tinc de més relacionar-me amb joves d'Olot és quan s'organitzen festes o alguna cosa a la nit. Jo penso que estaria bé que hi hagués algun lloc d'oci nocturn, no ha de ser una festa, però un lloc així on els joves poguessin fer, perquè moltes vegades tampoc ens quedem aquí, hi ha gent que se'n va a discoteques de no sé on, perquè no té res a fer amb els amics o així. Jo també crec que és una cosa que es podria valorar .” (J4-S2)

El testimoni d'aquesta persona jove, mostra com l'espai públic esdevé un element central en la vida social dels i les joves d'Olot. En el seu relat, destaca un punt de trobada habitual amb les seves amigues, un lloc de referència no només personal sinó compartit per molts joves de la ciutat, que veuen aquests espais com a centres de socialització informal. Tanmateix, quan reflexiona sobre les opcions d'oci disponibles a Olot, apareix una manca d'espais d'oci nocturn alternatiu que no estiguin estrictament vinculats al consum de productes. De fet, en el relat s'expressa la necessitat de disposar de llocs on trobar-se amb amics de manera més lliure i accessible, sense haver de desplaçar-se a altres ciutats o recórrer exclusivament a esdeveniments de pagament.

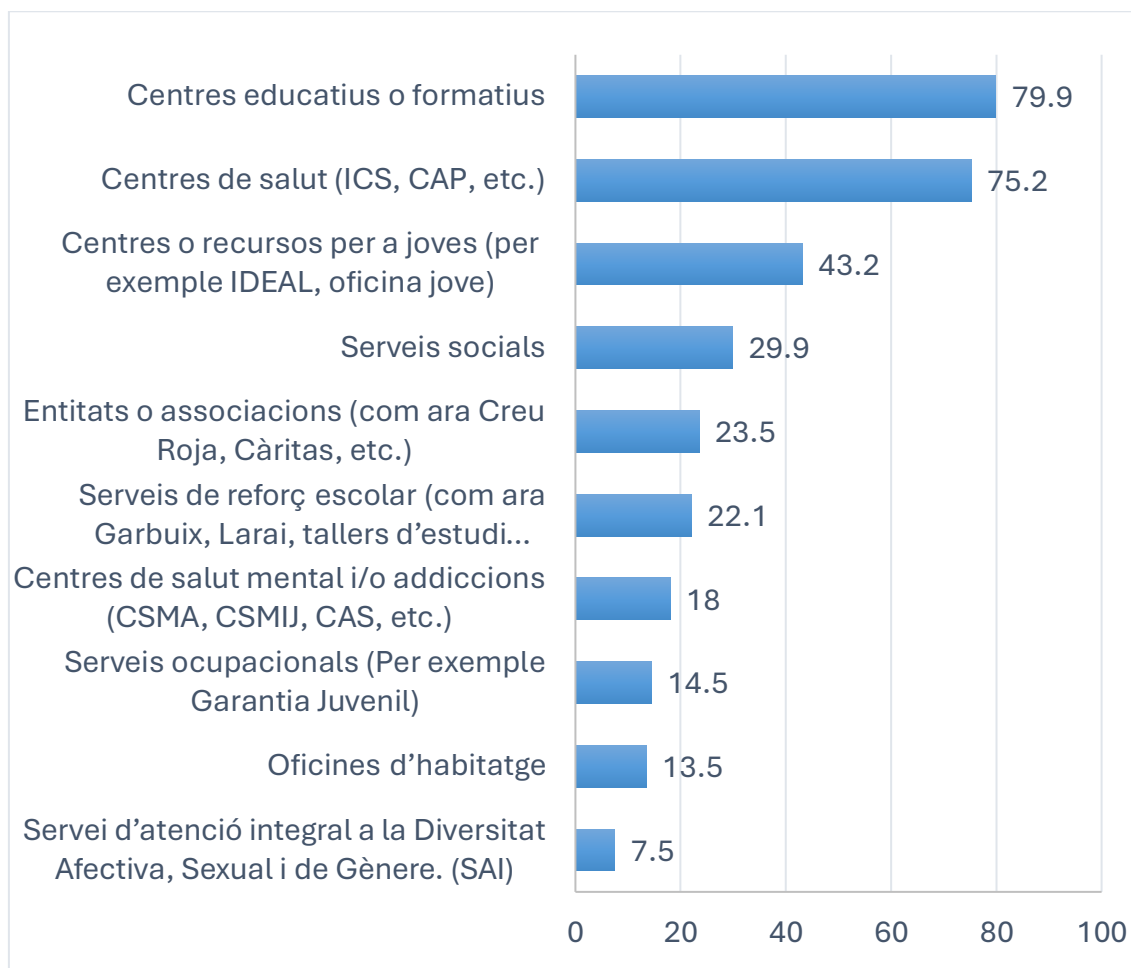
Aquesta observació connecta amb una tendència que també es desprèn de les dades quantitatives recollides en els gràfics: tot i que existeix una oferta d'espais i serveis a la ciutat, els i les joves destaquen com a principal motivació d'ús d'aquests espais la socialització (74,2%) i la trobada amb altres persones (34,5%). Això evidencia que el que busquen majoritàriament no és tant consumir un producte o participar d'una activitat de pagament, sinó disposar d'espais on poder construir relacions, compartir temps i experiències quotidianes. D'aquesta manera, es detecta una certa desconexió entre l'oferta d'oci orientada al consum i les necessitats reals dels i les joves, que reclamen més espais accessibles, assequibles i pensats per afavorir la convivència, la creació de vincles i l'expressió lliure de la seva identitat juvenil. Potenciar aquests espais de trobada sense consum obligatori podria ser clau per reforçar la cohesió social, el sentiment de pertinença i el benestar emocional dels i les joves d'Olot.

Finalment, pel que fa a la valoració dels serveis, en general els i les joves olotins no n'estan gaire satisfets. En efecte, la mitjana de satisfacció dels i les joves amb els serveis de la ciutat és de 5,83 (DT = 2,148), en una escala de 0 a 10, on 0 representa la mínima satisfacció i 10 la màxima. Aquest resultat indica una percepció moderadament baixa, reflectint que, tot i l'existència d'una oferta de serveis, molts joves no senten que aquests responguin plenament a les seves necessitats o expectatives.

L'estudi també ha volgut preguntar als i les joves si alguna vegada els havien ajudat des de diferents serveis. La majoria de les persones participants exposen haver rebut ajuda per part dels centres educatius i de salut. Així mateix, un 43,2% dels i les participants exposen haver-la rebut per part de centres o recursos per a joves (Figura 27). Aquestes dades permeten identificar dues tendències: d'una banda, la rellevància que continuen tenint els espais escolars i sanitaris com a punts de referència en moments de necessitat; de l'altra, la necessitat de reforçar els serveis específics per a joves, especialment aquells que poden oferir suport més enllà dels àmbits estrictament educatius o sanitaris, com l'orientació laboral, l'acompanyament emocional o la dinamització d'espais de socialització i participació.

La valoració global dels serveis, combinada amb el percentatge no menor de joves que no identifiquen haver estat ajudats per cap servei específic, assenyalava la importància d'aprofundir en estratègies de proximitat, accessibilitat i adaptació dels serveis municipals a les necessitats reals i canviants de la joventut olotina.

Figura 27. Percentatge de joves que indica haver rebut ajuda per cadascun dels següents serveis (es podia marcar més d'una opció)

El qüestionari disposava d'un espai obert per afegir informació sobre l'ajuda rebuda per part dels serveis. Diversos joves han mencionat serveis com el CAP, Càritas, Creu Roja, DinàmiG, L'ideal, Núria Social, serveis ocupacionals i centres educatius, principalment en l'àmbit de la salut, l'educació i l'orientació laboral. Alguns també han destacat experiències positives, com el suport per demanar beques o fer pràctiques professionals. Tanmateix, hi ha veus crítiques que assenyalen mancances en els serveis, com les llargues cues al sistema sanitari o la percepció que els recursos són limitats i no arriben a tothom per igual. A més, alguns joves expressen que a Olot falten activitats interessants per a ells i que no hi ha suficients opcions d'oci o suport real.

Aquestes aportacions qualitatives matisen la visió que s'obté de les dades quantitatives, mostrant que, malgrat la presència de recursos i serveis, una part de la joventut percep mancances en termes d'accessibilitat, adequació i resposta real a les seves demandes. Aquest fet posa de manifest la necessitat de reforçar i repensar els serveis des d'una mirada més propera i participativa, que tingui en compte la diversitat de trajectòries i expectatives juvenils a la ciutat. Potser aquestes dades també ens indiquen una ciutat que hauria de mirar i escoltar més als seus joves, i no tant pensar tan sols en quins serveis o activitats oferir-los.

- Els i les joves participants utilitzen els carrers i places com a lloc de trobada i relació. Tot i la disponibilitat d'espais, alguns/es joves consideren que no se'ls hi treu tot el potencial que tenen.
- Pràctiques com el botellot o fumar a l'espai públic són habituals entre els i les joves.
- L'entorn natural d'Olot és àmpliament valorat per els/les joves participants, si bé alguns/es perceben una manca d'activitats i iniciatives que promoguin el seu ús actiu i significatiu durant tot l'any.
- Un percentatge significatiu dels/les joves enquestats demanen més opcions d'oci nocturn segur i accessible; identificant l'oci i el lleure a la festa i al consum.
- La satisfacció general amb els serveis de la ciutat és moderadament baixa, reflectint una desconexió entre l'oferta existent i les necessitats reals percebudes pel jovent.

7. Les seves preocupacions i inquietuds

El qüestionari ha permès identificar les preocupacions dels i les joves participants. Segons les respostes, la seguretat apareix com a la major preocupació dels i les joves de la ciutat. Un 75,7% dels i les joves han indicat que la delinqüència que hi ha a Olot els preocupa (Figura 28).

Figura 28. Preocupacions expressades pels i les joves participants, en el marc de la ciutat d'Olot (% , es podia marcar més d'una opció)

Aquesta preocupació també s'ha vist reflectida durant les sessions de *Photovoice*:

“No sé si es pot fer o no, però seguretat, crec jo, a Olot. D'on vinc, vaig molt tranquil·la. És una illa, no hi ha res en plan... és com molt tranquil. Vaig arribar aquí, i a les 8 de la tarda no pots sortir al carrer, si vaig sola o sol o qui sigui, passes una mica de por, siguis petit, siguis gran, siguis major, perquè també ho he parlat amb altra gent, i em diu el tema de la seguretat. Jo aquí ja no hi entro, no sé si es pot fer o no, per arreglar-ho, però a vegades passes per aquí i veus un ambient que no transmet molta seguretat, com el matí, que vas a la Fageda i que tens molta seguretat. No ho sé, crec jo. En meva opinió, del que he vist i del que sents.” (J7-S2)

Cal esmentar el fet, que la preocupació per la seguretat es pot llegir com un indicador de la percepció d'un espai públic que, en determinats moments o zones, no genera prou confiança per a la socialització juvenil, limitant la llibertat de moviments i la vida comunitària. Així, la seguretat esdevé no només una qüestió de protecció física, sinó també una condició prèvia per garantir una participació plena dels i les joves en la vida urbana. D'altra banda, l'estudi evidencia que els i les joves viuen preocupacions múltiples i complexes: la salut mental (67,9%), el consum de drogues (67,1%) i la manca d'opcions d'oci nocturn (65,3%) apareixen entre els temes més reiterats. També es destaquen problemes estructurals com l'accés a l'habitatge (64,7%), les dificultats per trobar feines dignes i ben remunerades (59%), el bullying (61%), el racisme (56,8%), els comportaments sexuals de risc (56,1%) i l'augment de discursos d'odi i la violència masclista (52,7%).

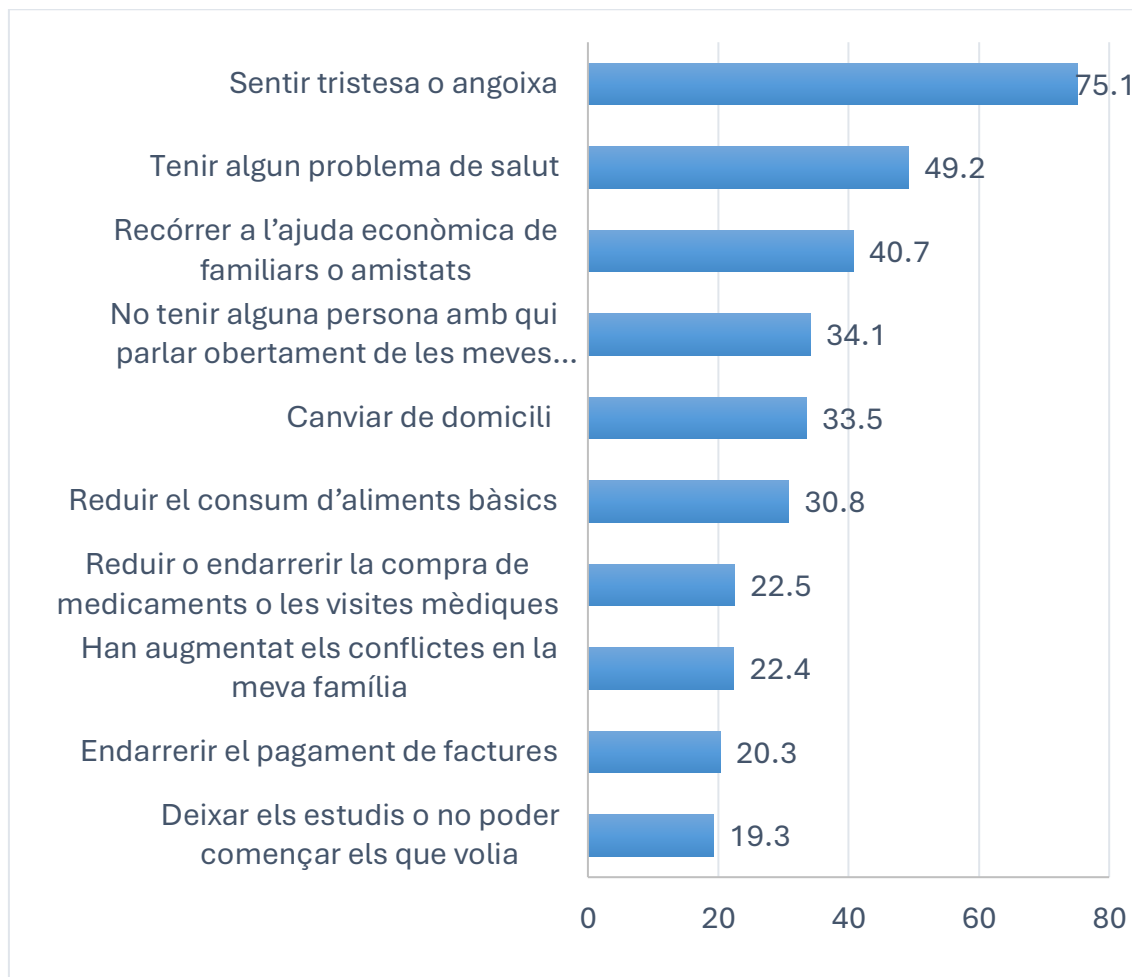
Així, malgrat que la seguretat ocupa el primer lloc, cal entendre-la com a part d'un entramat més ampli de vulnerabilitats percebudes pels i les joves, que afecten el seu benestar i les seves oportunitats de futur. No es tracta només d'un problema policial o de control, sinó d'un fenomen que es relaciona amb la qualitat de vida, el dret a la ciutat i la necessitat de polítiques integrals que abordin la cohesió social, la inclusió i la promoció de la convivència. Cal esmentar que en algunes aportacions al qüestionari, com el comentari següent –“Només ajuden als immigrants. Als olotins no hi accedim a aquests serveis. 1r són ells.”–, emergeix una percepció de greuge comparatiu que pot ser un símptoma de tensions socials latents. Aquestes percepcions haurien d'alertar sobre la importància de treballar la convivència i combatre activament els discursos d'exclusió, especialment en una ciutat diversa com Olot.

La Figura 29, també mostra les situacions difícils en què s'han trobat els i les joves participants durant els darrers dos anys, i evidencia algunes realitats preocupants. La salut mental emergeix com un dels temes més centrals i transversals de les

vivències juvenils, ja que un 75,1% de les persones participants declara haver sentit tristesa o angoixa. Aquest percentatge tan elevat apunta a un malestar emocional generalitzat, que no pot desvincular-se del context socioeconòmic i vital en què es troben els i les joves. En paral·lel, la precarietat econòmica també hi té un pes rellevant, amb un 40,7% dels i les joves que han necessitat l'ajuda econòmica de familiars o amistats per poder afrontar les despeses del dia a dia. Aquesta dada mostra com, malgrat trobar-se en una etapa vital associada sovint a l'autonomia i l'inici dels projectes personals, molts joves depenen encara de xarxes familiars per sostenir-se econòmicament. A més, alguns joves relaten situacions especialment limitadores, com haver hagut de deixar els estudis per motius econòmics o no poder iniciar la formació desitjada per manca de recursos. Aquestes dificultats no només afecten el present dels i les joves, sinó que poden condicionar de manera important el seu futur professional i personal, perpetuant situacions de desigualtat i limitant la capacitat d'ascens social.

Les dades mostren que les problemàtiques emocionals i materials es troben profundament entrelligades, i apunten a la necessitat d'abordar la salut mental juvenil des d'una perspectiva integral, que tingui en compte no només l'atenció psicològica, sinó també les condicions estructurals –educatives, laborals, d'habitatge– que sostenen o agreugen el malestar. De fet, aquestes dades també posen de relleu la importància d'enfocar les polítiques de joventut en la franja analitzada en el present diagnòstic, dels 16 als 29 anys, una etapa vital clau de transició cap a la vida adulta. És un període on es configuren projectes de vida, identitats personals i professionals, però també un moment altament vulnerable si les condicions socials no són favorables. Per això, abordar les desigualtats d'accés a formació, ocupació, habitatge i oci no només contribuiria a reduir el malestar emocional, sinó que també reforçaria la capacitat d'emancipació i de construcció d'un futur digne per al conjunt de la joventut.

Figura 29. Percentatge de joves que expressa haver-se trobat en aquestes situacions en els darrers dos anys

També es va preguntar als i les joves fins a quin punt estaven satisfets/es amb la seva vida. L'escala utilitzada va de 0 a 10, on 0 representa la mínima satisfacció i 10 la màxima. El valor mínim de satisfacció reportat va ser 0, mentre que el màxim va ser 10, i la mitjana de satisfacció va ser de 7,29 (DT = 1,941). Aquest resultat indica que, de manera general, la joventut olotina expressa un cert grau de satisfacció vital, amb una mitjana per sobre del punt mitjà de l'escala. Tot i això, el fet que hi hagi persones que reportin valors extrems (des de 0 fins a 10) evidencia la coexistència de realitats molt diverses dins del col·lectiu juvenil. Això ens alerta que, tot i que la mitjana global pot semblar positiva, hi ha una part de la joventut que viu situacions de malestar profund, possiblement associades a les dificultats materials, emocionals i d'inclusió detectades en altres apartats de l'estudi.

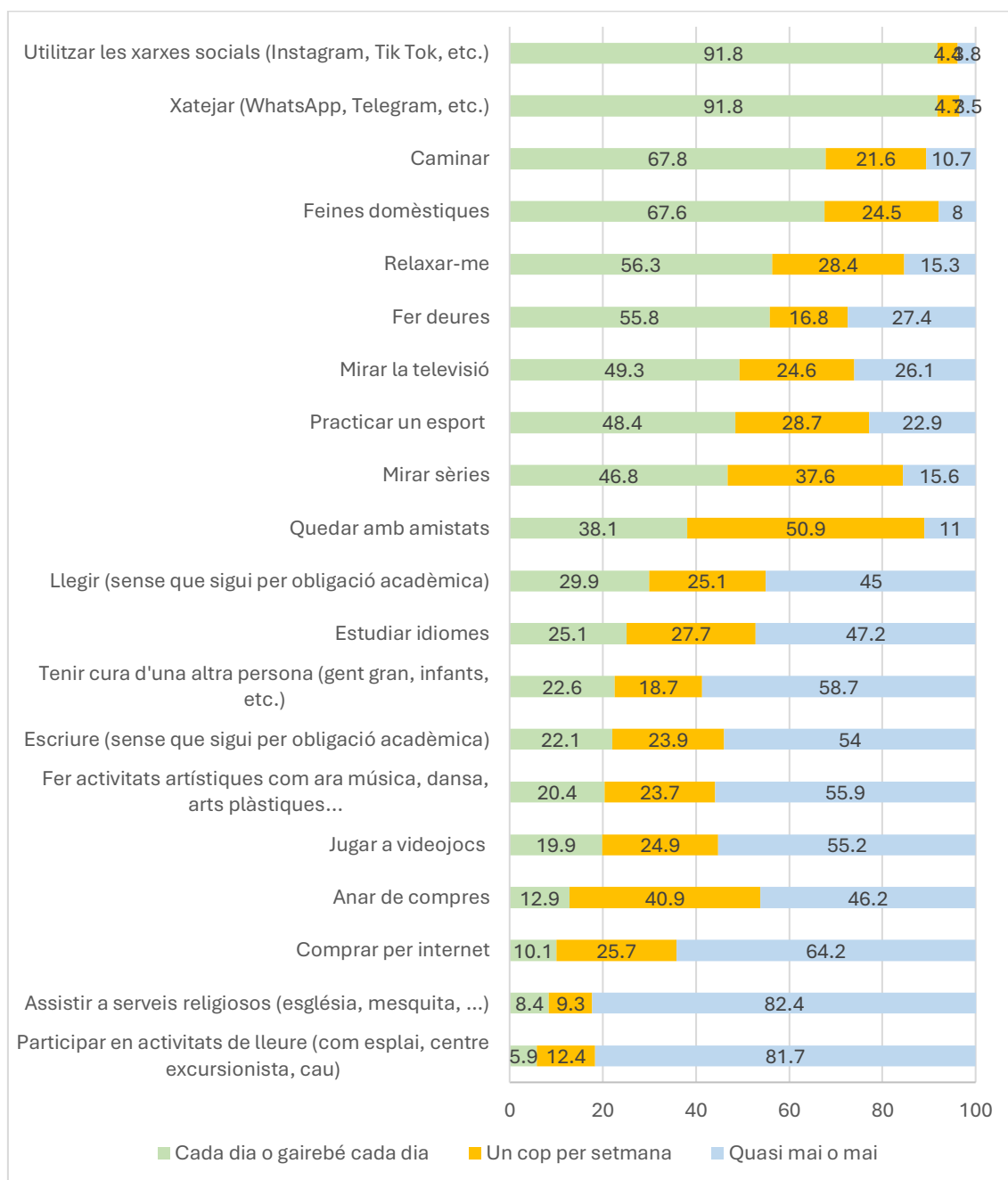
Més enllà de la dada agregada, cal tenir present aquesta variabilitat i entendre que no totes les persones joves parteixen de les mateixes condicions ni viuen el seu procés de transició a l'adulthood de la mateixa manera. És clau, en aquest sentit, promoure polítiques públiques que no només busquin elevar la mitjana de satisfacció, sinó que també siguin capaces d'identificar i donar resposta a les situacions de major vulnerabilitat, amb una mirada interseccional i atenta a les desigualtats internes dins del col·lectiu juvenil.

- La satisfacció global amb la vida dels i les joves que van respondre el qüestionari presenta una mitjana alta, però amb una gran variabilitat; fet que evidencia realitats molt diverses i la presència de situacions de malestar profund en una part del col·lectiu.
- Els i les joves participants mostren preocupació per temes com la delinqüència, la salut mental, el consum de drogues, la manca d'oci nocturn i l'accés a l'habitatge.
- La precarietat econòmica apareix destacada com una barrera que limita la vida dels i les joves: un 40,7% admet que ha necessitat ajuda econòmica de familiars o amistats per afrontar despeses bàsiques.
- La salut mental també apareix com una preocupació transversal i central: el 75,1% dels i les joves han sentit tristesa o angonya en els darrers dos anys.
- Les dificultats d'accés a formació, ocupació, habitatge i educació es vinculen de manera directa amb el benestar emocional i les perspectives de futur d'una part important dels i les joves d'Olot.

8. Temps lliure, esport i socialització: una mirada a les activitats juvenils

La Figura 30 mostra la freqüència amb la qual els i les joves fan diferents tasques o activitats. Es pot observar que la majoria de joves utilitzen les xarxes socials i xategen cada dia o gairebé cada dia (91,8% dels i les joves, en ambdós casos). Per contra, la majoria de joves expressen que mai o quasi mai participen en activitats de lleure organitzades (81,7%), amb un percentatge similar a la participació en activitats religioses (82,4%). D'acord amb les respostes, l'activitat física és freqüent entre la joventut (caminar, practicar un esport), si bé també ho són activitats sedentàries de consum de continguts audiovisuals (TV, sèries). En canvi, les activitats amb contingut artístic i cultural que requereixen una implicació activa (lectura, escriptura, música, dansa, arts plàstiques,...) ocupen un lloc molt marginal en l'ús del temps lliure de les persones enquestades. Convé destacar que el 67,6% dels i les joves afirma realitzar alguna tasca domèstica i el 22,6% afirma tenir cura d'una persona (jove, ancià,...) diàriament.

Figura 30. Freqüència amb la qual els i les joves fan diferents tasques o activitats (%)

Aquestes dades apunten a una doble tendència: d'una banda, la importància de l'esport i de l'activitat física com a pràctica habitual entre la joventut, i, de l'altra, la centralitat de les relacions socials i el consum de continguts digitals en el seu dia a dia. L'activitat física, a més, no només té un impacte en la salut física, sinó que també es vincula fortament amb el benestar emocional i mental, tal com es desprèn d'alguns testimonis de persones joves a les sessions de *Photovoice*.

Algunes assenyalaven explícitament com l'esport i el fet de compartir temps amb amics en espais informals representen per ells una font directa de salut i benestar:

“Anar al Montsacopa i fer esport, m'aporta salut.” (J4-S2)

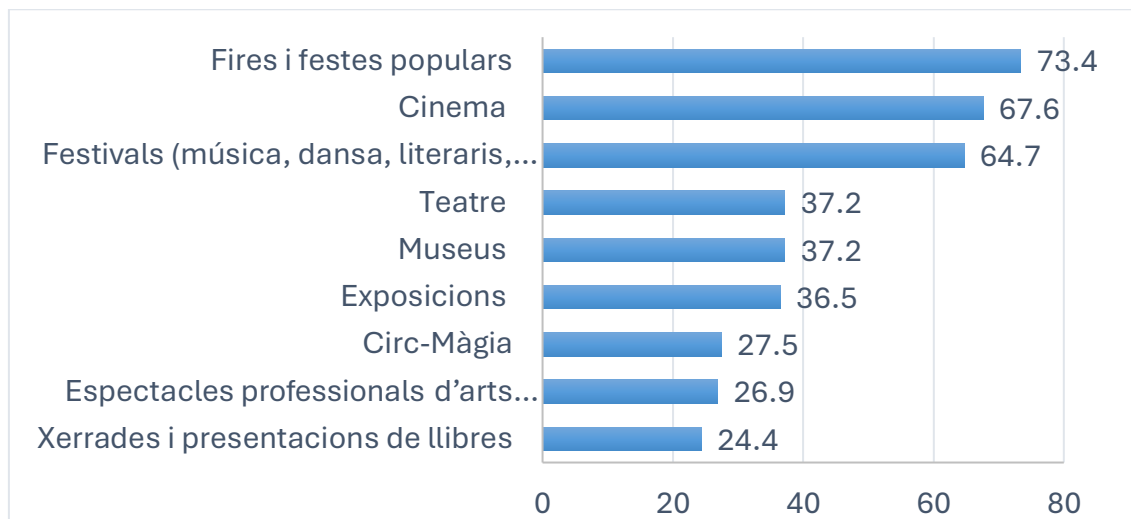
“Jo el tinc a salut, perquè penso que la companyia que estic en aquest espai, durant l'hora no lectiva, entre cometes, penso que és sinònim de salut, perquè quan tu estàs amb una persona que t'omple d'amistat, companyia, et fa sentir bé, doncs crec que és un moment d'estar bé i estar amb salut, d'estar amb les persones amb qui vols estar. I per això l'he posat a salut, però també el podia haver posat a educació i formació, o a educació en el en lleure i l'oci, però crec que és això. Jo he decidit que vull estar en aquell banc perquè estic amb les persones que són els meus amics, llavors és salut, sinònim de salut, jo crec.” (J6-S2)

Les persones joves participants al *Photovoice* posen de relleu una evidència, que complementa el que s'ha comentat en altres apartats: la socialització quotidiana, el fet de compartir temps amb amics i amigues en espais informals, actua com un element clau en la construcció de la seva salut emocional i mental. El vincle amb els altres no només aporta moments d'oci o diversió, sinó que esdevé una font de suport, de reconeixement mutu i d'estabilitat emocional. La salut no es concep únicament des d'una perspectiva biomèdica o d'absència de malaltia, sinó que adquireix una dimensió relacional: sentir-se acompanyat, tenir espais per compartir vivències i construir vincles significatius esdevé fonamental per al benestar. La socialització, especialment entre iguals, pot actuar així com un factor de protecció davant de situacions d'estrès, angoixa o soledat, i facilita la construcció d'una identitat positiva i la sensació de pertinença a una comunitat.

Aquest enfocament està relacionat amb la idea d'una salut integral i comunitària, on el teixit relacional juga un paper imprescindible. Fomentar espais de trobada accessibles, segurs i adaptats a les necessitats juvenils pot contribuir de manera significativa a la promoció de la salut mental i emocional dels i les joves, reforçant la importància del col·lectiu i del suport mutu en les seves trajectòries vitals.

En relació amb la participació a les activitats culturals que ofereix la ciutat d'Olot (Figura 31), convé destacar que un 73,4% dels i les joves expressa gaudir durant les fires i festes populars de la ciutat d'Olot, i un 67,6% també ho fa anant al cinema. Un 64,7% dels i les joves gaudeix participant en festivals.

Figura 31. Percentatge de joves als quals els agrada participar a les següents activitats culturals de la ciutat d'Olot

Les dades mostren que, tot i la baixa participació en activitats de lleure organitzades de manera regular (com s'ha vist anteriorment), existeix un clar interès de la joventut d'Olot per participar en esdeveniments puntuals d'àmbit cultural i festiu. Tanmateix, cal destacar que aquesta participació se centra especialment en esdeveniments de gran format, com les Festes del Tura o festivals concrets, mentre que es detecta una desvinculació respecte a l'oferta cultural continuada al llarg de l'any. Aquest fet evidencia la necessitat de repensar els formats i les propostes culturals, adaptant-les millor als interessos, als ritmes i a les formes de participació pròpies de la joventut, més espontànies, flexibles i fortament vinculades a la socialització.

De les respostes al qüestionari se'n desprèn la necessitat de pensar en com les activitats d'oci poden esdevenir eixos vertebradors de la vida social juvenil, facilitant experiències d'identitat compartida i afavorint el sentiment d'arrelament i pertinença a la ciutat.

Les aportacions recollides en el *Photovoice* reforcen aquestes dades (Figura 32 i 33).

Figura 32. Fotografia participant J6

“És la Plaça Major d'Olot i és on crec que els olotins ens sentim com a la ciutat, perquè és com el cor de la ciutat diguéssim, és on per Festes del Tura ballen els gegants, on s'hi fa més gent i hi ha molt bon ambient durant les festes i jo crec que sempre, i això. Es que és com el punt principal de trobada... bàsicament, hi vas un divendres a la tarda i et trobaràs a tothom i un dijous també, o sigui, és el punt de trobada on es reuneixen tots els joves bàsicament perquè no hi ha un altre lloc per fer altres coses.” (J6-S1)

Figura 33. Fotografia participant J10

“Ara mateix estic cursant segon de batxillerat artístic plàstic a l'Escola d'Art d'Olot. M'agrada llegir, dibuixar i el cinema.” (J10-S1)

Les fotografies i els relats dels i les joves mostren com determinats espais públics de la ciutat, com la Plaça Major, esdevenen veritables centres de vida social i

emocional per a la joventut. La Plaça Major s'identifica clarament com el "cor" de la ciutat, un lloc que concentra la vivència col·lectiva de la festa, la trobada espontània i el reconeixement mutu. Aquest espai físic es converteix, així, en un espai simbòlic on es reforça el sentiment de comunitat i d'identitat compartida entre les persones joves d'Olot.

Com assenyala una persona jove, la Plaça Major no només és important durant esdeveniments com les Festes del Tura, sinó també en el dia a dia, funcionant com un punt de trobada natural i accessible, especialment en un context on es percep una manca d'altres alternatives d'oci juvenil.

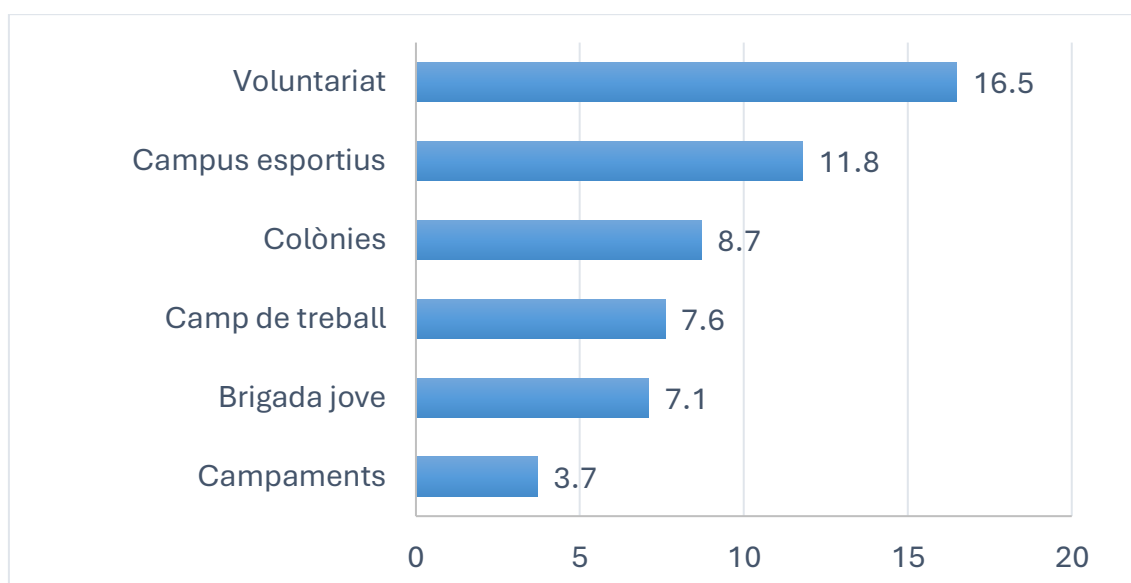
A la vegada, també es posa en valor la importància de comptar amb espais i activitats que afavoreixin el desenvolupament personal i cultural dels i les joves, i que podrien donar resposta a les necessitats apuntades per les persones joves que han respost a l'enquesta i que esmentàvem anteriorment. Interessos com la lectura, el dibuix o el cinema assenyalen la necessitat d'ampliar i diversificar l'oferta cultural de la ciutat, especialment pensant en aquells joves que busquen formes d'expressió més creatives o introspectives.

Aquestes aportacions subratllen que els espais públics i les oportunitats culturals tenen un paper fonamental en la construcció de la vida juvenil a la ciutat, tant des de la dimensió social com des de la dimensió personal i expressiva.

Dit això, al qüestionari, es va preguntar als i les joves si trobaven a faltar alguna oferta cultural a la ciutat. Es van obtenir 37 respostes, de joves que demanen més oci nocturn segur, com ha quedat recollit en apartats anteriors (com discoteques, concerts, festes populars i música en directe, així com espais segurs on socialitzar de nit). També reclamen activitats culturals i esportives enfocades realment als joves, no només des d'un punt de vista problemàtic (bullying, drogues, etc.), sinó amb una mirada més positiva i participativa: tallers, exposicions, teatre adaptat a la seva edat, i fins i tot opcions com fer de DJ. Es posa èmfasi en la necessitat d'activitats més accessibles econòmicament, espais de trobada, i xerrades útils sobre salut mental, autonomia personal i gestió de l'angoixa. També es demanen millores concretes en infraestructures esportives i més suport a la cultura local i les tradicions, com la glosa o l'artesania. Així mateix, algunes respostes indiquen que els agradaria que la ciutat celebrés determinats esdeveniments religiosos, com ara la festa del xai. Es reclama, doncs, una programació més atractiva, variada i realista per a la joventut, tant de dia com de nit.

Les dades de la Figura 34, mostren que la participació dels i les joves d'Olot en activitats de lleure educatiu (com voluntariat, campus esportius o colònies) durant el 2024 és força limitada, ja que menys d'un 20% manifesta haver pres part en alguna d'aquestes activitats. Aquesta xifra posa de manifest una escassa implicació en propostes de lleure més estructurades i educatives, la qual cosa convida a reflexionar sobre la necessitat de fer més accessibles, atractives i adaptades aquestes ofertes a la realitat i interessos juvenils.

Figura 34. Percentatge de joves que durant el 2024 van fer les següents activitats de lleure (es podia marcar més d'una opció)

Tanmateix, es detecta una implicació activa en el teixit associatiu: un total de 52 joves afirmen participar d'algun grup, entitat o associació. D'aquests, 22 també desenvolupen tasques de gestió dins l'organització, fet que evidencia que, tot i que la participació general és baixa, una part significativa dels joves implicats assumeix rols de responsabilitat i lideratge. Aquestes dades suggereixen que cal seguir potenciant espais de participació juvenil, tot fomentant models de lleure educatiu més flexibles, significatius i vinculats a l'autogestió, que puguin connectar millor amb els valors, les inquietuds i les formes de compromís de les noves generacions.

Les entitats que han detallat les persones joves són les següents: associacions de veïns com les de Les Tries o Bonavista, i agrupacions de jovent com La Magrana, Tribu Urbana o el grup de joves de la Creu Roja. També tenen una presència destacada esplais com els de la Garrotxa, l'Agrupament Escolta i Guia Nostra Dona del Tura, iniciatives educatives com la Beca Impulsa, i col·lectius com el Centre Excursionista Olot o el Club de Lectura. El món de l'art i la cultura hi és representat

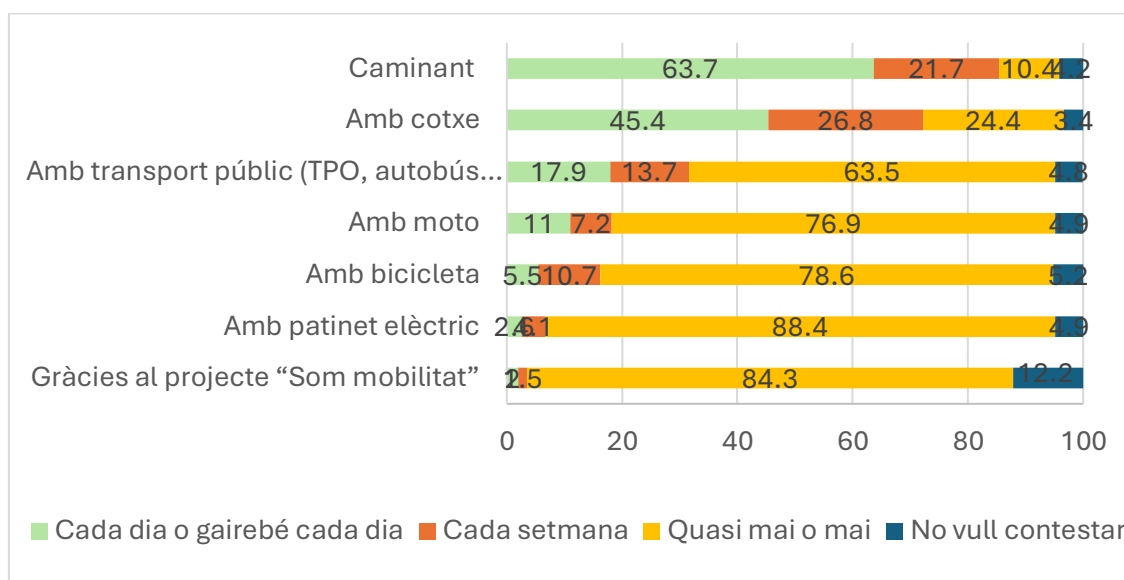
per grups com Klyngh Teatre, les Xaianes, el Grup de Teatre de l'EOI i la Companyia de Dansa Marta Martínez. Així mateix, també s'esmenten entitats esportives com el Club de Vòlei Olot o el club de futbol. També hi ha un club dedicat al joc de cartes "Magic: The Gathering". Alguns joves també expressen formar part de comissions de festes com la de Sant Cristòfor i Mas Bernat o colles carnavalesques. Altres organitzacions que s'inclouen són la Fageda, Integra, l'Associació ALBA, la mixta de salut mental de Girona, així com entitats tradicionals com el Patronat de Sant Roc o el grup de grallers en Bas. També s'esmenten iniciatives com Tasta'm Olot o el suport d'entitats de dansa com Marboleny.

- La majoria dels/les joves que van respondre el qüestionari utilitzen diàriament les xarxes socials i xategen, mentre que la participació en activitats de lleure organitzades és molt baixa (només un 18,3% hi participen habitualment).
- Les activitats físiques com caminar i fer esport tenen una presència important en la quotidianitat dels/les joves enquestades.
- Els i les joves mostren interès sobretot per esdeveniments culturals de consum i de gran format: fires, festes del Tura, festivals i cinema.

9. Mobilitat juvenil: hàbits de desplaçament i les seves dificultats a la ciutat d'Olot

Pel que fa als desplaçaments (Figura 35), un 63,7% dels i les joves indica que cada dia o gairebé cada dia es desplaça caminant, i un 45,4% indiquen desplaçar-se cada dia o gairebé cada dia amb cotxe. Destacar que un 28,9% afirma tenir cotxe propi, amb el que es posa de relleu la seva importància per la mobilitat de les persones joves.

Figura 35. Freqüència amb la qual els joves indiquen desplaçar-se amb els següents mitjans (es podia marcar més d'una opció, %)

De fet, algunes persones joves participants del *Photovoice* destaquen la importància del cotxe en els desplaçaments per la ciutat (Figura 36).

Figura 36. Fotografia participant J8

“Aquesta bici doncs m’ha fet recordar que... tinc una bici per passejar-me per aquí a Olot i la tinc aparcada i no la faig servir mai perquè faig servir el cotxe sempre... i m’ha fet recordar una cosa que no faig i que tinc ganes de fer però no ho faig perquè ja tinc com la costum d’agafar el cotxe i llavors... Visc per la zona dels “empedrats” i realment per anar a la feina i....” (J8-S1)

D'altra banda, es va preguntar als i les joves si es trobaven amb alguna dificultat de transport, i es van obtenir 64 respostes qualitatives. A mode de resum, els i les joves enquestades exposen que:

- Hi ha una gran insatisfacció amb la freqüència, puntualitat i connectivitat del transport públic, especialment amb la TEISA per als trajectes interurbans i el TPO per als trajectes per la ciutat, que sovint arriben tard, no respecten horaris o tenen pocs trajectes en hores clau.
- El preu del transport públic és massa elevat, especialment per joves sense ingressos i/o els que estudien/treballen fora d'Olot.
- Molts joves tenen dificultats per desplaçar-se a altres ciutats (com Girona, Barcelona, Ripoll o Vic) per manca d'horaris adequats, trajectes massa llargs o inexistència d'alternatives com el tren.
- Els desplaçaments dins la mateixa ciutat també són complicats per la manca de rutes eficients, poca cobertura horària i escassa informació a les persones usuàries, fet que perjudica especialment estudiants i treballadors/es.
- Els caps de setmana i horaris nocturns són especialment crítics, deixant molta gent jove sense opcions per participar en activitats o tornar a casa si viuen fora d'Olot.
- Hi ha una demanda clara per millorar infraestructures, ampliar horaris i abaratir el cost del transport, així com per estudiar solucions com el tren o plataformes de cotxe compartit per afavorir una mobilitat més accessible i eficient.

El Photovoice ha servit per evidenciar l'existència d'aquestes dificultats:

“El transport públic té molt mala combinació. L'últim bus de la tarda és a les 6, eh? Si tens classe fins les 9, a les 6 no l'agafes.” (J4-S2)

“Anar amb Teisa fins a Barcelona i que un viatge normal costi quasi 20 euros... 20 euros és bastant... excessiu. I potser per anar a Banyoles o a Girona... Està bé que passin per tots els pobles, perquè al final ha de poder pujar tothom al

bus, però un bus directe aniria molt bé per la gent d'Olot, que... Perquè tardes una hora i mitja per arribar a Banyoles. O la gent que puja de Girona... quan estudien a Girona hi ha molta gent que puja i s'ha de quedar dreta fins a Olot, perquè no hi ha més llocs. I en passa una i ja està. Jo crec que és un problema.” (J6-S2)

També es destaca la manca de transport públic nocturn, fet que pot generar riscos:

“A Olot hi ha una manca important amb l'oci nocturn. Tant amb la manca d'establiments com en el transport, ja que molta gent ve d'arreu de comarca i han d'agafar el cotxe per tornar a casa ja que no hi ha cap tipus de transport públic i per tant costa molt poder evitar accidents de trànsit degut a aquesta mancança!”

Les dificultats de mobilitat que expressen els i les joves apunten cap a un problema estructural que condiciona directament les seves oportunitats educatives, laborals, socials i de lleure. La manca d'un transport públic accessible, fiable i assequible limita l'autonomia personal i restringeix l'accés a estudis superiors, a determinades feines i a una vida social activa, especialment per aquells joves que no disposen de vehicle propi.

Aquestes barreres de mobilitat contribueixen a agreujar les desigualtats existents, ja que la capacitat de desplaçar-se és un recurs essencial per poder gaudir plenament dels drets d'educació, treball, cultura i participació. A més, el fet que les limitacions es facin especialment evidents en horaris nocturns i caps de setmana repercuteix directament en el dret al lleure i a la socialització, factors que en el present diagnòstic estan sorgint com a clau per als i les joves de la ciutat d'Olot.

- La majoria es desplaça principalment a peu, tot i que una proporció important utilitza el cotxe. Només una minoria fa ús habitual de la bicicleta.
- Denuncien la manca de freqüència, horaris inadequats, trajectes massa llargs, preus elevats i deficiències en la connexió amb altres municipis, especialment en caps de setmana i horaris nocturns.
- Les dificultats de mobilitat afecten directament les oportunitats educatives, laborals i de lleure del jovent, i incrementen les desigualtats d'accés als recursos i serveis de la ciutat.
- Es proposa el tren o el cotxe compartit per garantir una mobilitat juvenil més accessible, segura i equitativa. Així com promoure infraestructures que fomentin l'ús de la bicicleta.

10. La cohesió social des de la perspectiva juvenil

El qüestionari també ha fet referència a aspectes relacionats amb la inclusió. La Figura 37 mostra les mitjanes d'acord dels i les joves participants amb diferents afirmacions (l'escala d'acord anava des d'1 = Gens fins al 5 = Totalment).

Figura 37. Grau d'acord dels i les joves amb les següents afirmacions (mitjanes)

Nota: 1 = gens d'acord; 2 = una mica d'acord; 3 = ni d'acord ni en desacord; 4 = bastant d'acord; 5 = completament d'acord.

La mitjana d'acord més elevada està relacionada amb l'afirmació: les persones no heterosexuales han de tenir els mateixos drets que les persones heterosexuales. Per contra, la mitjana d'acord més baixa és amb aquesta afirmació: -les persones joves de classe social baixa tenen les mateixes oportunitats laborals que les de classe social alta-. Així mateix, cal destacar que la mitjana és considerablement baixa (entorn a 3 sobre 5) entre els joves en relació a les afirmacions relacionades amb la inclusió/accés dels diferents col·lectius en els serveis de la ciutat, la igualtat de gènere en l'àmbit laboral, i la llibertat d'expressió en termes d'ideologia política. Finalment, cal tenir en compte que la mitjana entre els i les joves és baixa en quant al suport a afirmacions relacionades amb opcions polítiques d'extrema dreta, si bé prou significativa (entorn a 2 sobre 5): -les persones d'origen estranger tenen més oportunitats que les nascudes a Catalunya-; -el feminisme discrimina i criminalitza als homes-; -les persones d'origen estranger prenen la feina-.

Alguns/es joves expressen queixes sobre el repartiment de recursos i ajudes, amb la percepció que les persones de fora reben més suport que els locals, fet que genera tensions: *"Aquest qüestionari crec que va dedicat a un cert col·lectiu de joves... no pot fer un mapa real de tothom. Va més destinat a conèixer com es sent la gent nouvinguda que saber com estem els joves. En fi... sempre igual."*

En el cas de l'afirmació -les persones d'origen estranger generen problemes a la ciutat-, la mitjana és significativament alta (3 sobre 5). En aquesta línia, com queda recollit en apartats anteriors, alguns dels comentaris qualitatius que es van recollir en el qüestionari, mostren la preocupació dels i les joves enquestades per l'augment de la delinqüència i la sensació d'inseguretat a Olot, especialment a la nit, i hi ha qui vincula aquesta problemàtica amb persones estrangeres, sovint fent afirmacions estigmatitzadores o racistes, mentre que altres demanen abordar la qüestió de manera més equitativa i cívica, independentment de l'origen de les persones. Sobre aquest tema: *"Considero que el problema més greu de la ciutat d'Olot a dia d'avui és la inseguretat, propiciada per gent de fora del país."*

En contraposició, alguns/es joves, també als comentaris del qüestionari, denuncien actituds racistes i discriminació, tant al carrer com dins les escoles. Aquestes dades posen de relleu un fenomen preocupant: l'augment dels discursos discriminatoris, estigmatitzadors i, en alguns casos, clarament racistes entre part de la joventut. Tot i que la majoria dels i les joves expressen valors favorables a la igualtat i a la inclusió, la presència de mitjanes significatives de suport a afirmacions pròpies de discursos d'extrema dreta assenyala una realitat que no es pot ignorar. Aquesta situació reflecteix una tendència creixent a nivell global i local

en què, davant les dificultats socioeconòmiques, la inseguretat percebuda i la falta d'expectatives, una part de la població jove pot acabar abraçant narratives simplificadores que busquen culpabilitzar els col·lectius més vulnerables.

De fet, la creixent polarització en les nostres societats està tensionant molt les relacions entre la ciutadania, el que també afecta a les persones joves, i de la que Olot sembla que no es pot escapar. Tanmateix, davant de tant soroll, algunes persones fan autocrítica com a membres de col·lectius migrats i demanen més respecte i responsabilitat per part de tothom.

“A Olot hi ha un racisme latent, les preguntes que heu fet de “les persones estrangeres generen brutícia” NO és adequada, ja que també podríeu afegir si les persones del país la generen. No es tracta de ser estranger o no per generar brutícia, delinqüència, etc., es tracta de ser cívica, la qual cosa no té raça ni gènere; cadascú vingui d'on vingui tria si ser-ho o no.”

“A Olot, sobretot per part dels centres educatius falta ensenyar més respecte per a totes les persones, es permeten molt els comentaris masclistes, racistes.”

“Espero ser de gran ayuda para España, quiero salir adelante y seguro que lo haré.”

Aquesta realitat es veu reforçada per alguns comentaris recollits durant les sessions de *Photovoice*, on els i les joves assenyalen la presència constant de missatges discriminatoris a les xarxes socials i la dificultat que tenen els espais educatius per contrarestar-los de manera efectiva:

“Jo sí que veig que tot aquest discurs, tota aquesta extrema dreta, que cada cop està més latent, té un gran poder. Al final, molta informació ens arriba, sobretot als joves, a través de canals, que segurament tenen molt impacte i són molt presents al nostre dia a dia. A la xarxa, a l'Instagram, al TikTok, està ple de discursos constantment que et van matxacant tot això. Una xerrada a l'institut, que et vingui a parlar de la diversitat, no té aquesta força. A l'institut això també m'ho menjava bastant. Veig que no ha canviat massa la cosa. Al final, el tema de la diversitat, tot el que tenim i tota aquesta pluralitat que hi ha, també és responsabilitat dels centres. A vegades tinc la sensació que quan passa alguna... Quan ens trobem davant d'un conflicte és quan es genera una resposta. Jo crec que aquest és l'error, no?, de com enfoquem aquests temes. Comencem a parlar del racisme i fotem un taller o fem que realment l'institut o el centre educatiu treballi l'antirracisme o es

pugui treballar des d'una altra perspectiva que no sigui anar a fotre xapes. Potser això facilitaria i faria que, d'alguna manera, tots ens anem impregnant d'aquesta manera de treballar i de conviure amb això, no? Que no sigui un afegit al nostre dia a dia.” (J8-S2)

Tanmateix, els i les joves participants al *Photovoice* manifesten cert esgotament de les persones joves cap a les accions de conscienciació i de sensibilització que pretenen prevenir actituds discriminatòries. De les paraules d'alguns dels participants, podríem dir que els i les joves estan cansades de “xerrades”:

“En temes del bullying, del racisme, des del meu punt de vista he viscut que, quasi cada any a l'ESO i alguns anys ara al batxillerat, ens han vingut a fer moltes xerrades, però sempre que ve una xerrada, ningú s'ho pren en serio. Era en plan "ai, una altra xerrada, no sé què", i sempre la mateixa xerrada, i d'alguna manera, si es veu que no funciona exactament aquesta xerrada, perquè encara venen a fer xerrades del bullying? De fet, es feia bullying a quatre persones de la classe i ningú en feia cas... S'ha de fer entendre que la manera de fer bullying, les intencions racistes, homòfobes..., són presents, però que això, la manera en què es mostren, o que s'intenten fer veure, no s'acaben d'aprendre bé i no s'adapten al moment.” (J10-S2)

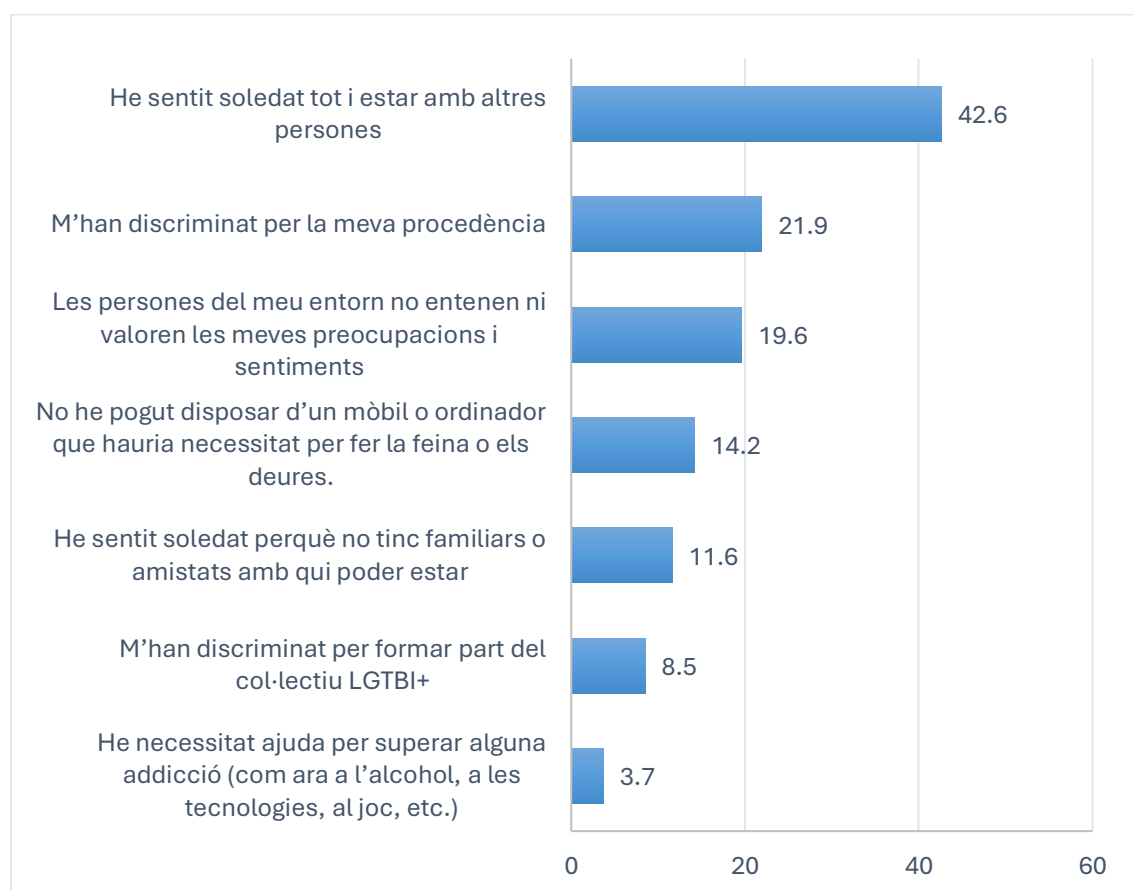
“Cal que no es vegi la xerrada que es fa a l'institut com perdre classe, bàsicament. O sigui, que es vegi com a algo de profit i que aprendràs alguna cosa. Per exemple, jo ara estic a batxillerat i quan venen a fer una xerrada de les opcions de l'any que ve, tothom escolta, a tothom l'interessa. Però quan ve fer una xerrada d'aquestes coses -discursos d'odi, d'exclusió-, és difícil. Al final, sí que l'Ajuntament poden fer coses per millorar, però al final és la teva pròpia visió. La teva voluntat de dir o fer coses o no fer-les, jo crec.” (J6-S2)

“Jo crec que som més conscienciats d'aquests temes... com que als joves ens ho han col·locat a dintre, més que als adults, saps? És com que ja estan formats, ja han passat la seva educació, la seva etapa i tot... No sé, ens ho focalitzen molt a nosaltres, que nosaltres ens hem de mirar molt el bullying, i no crec que hagi de ser així perquè poder ja ho tenim com assumit, assolit, o així de l'escola, de casa teu, del teu cosí, la teu cosina, no sé, potser... [...] Arriba a ser molt repetitiu, que és molt constant i sempre és el mateix, i és com la mateixa xerrada, ve una persona diferent, però és la mateixa xerrada, i al final cansa. Potser s'hauria de fer d'una manera més divertida, no que et facin una presentació i un tostón, o que parlin d'altres coses o altres xerrades diferents, d'altres coses que no siguin enfocades només en això. Cal anar diversificant una mica, anar canviant, perquè sinó s'arriba

a fer tot com molt pesat, molt cansat, i dius, ja no t'escolto, és sempre el mateix i de la mateixa manera. És com: ja ho sé que passa això o que hi ha això, o que no he de fer això, o que sí.” (J7-S2)

D'altra banda, la Figura 38 exposa el percentatge de joves que s'han trobat en diferents situacions. Cal destacar que un 42,6% dels i les joves expressen haver-se sentit sols/es tot i estar amb altres persones; i que aproximadament un 20% s'han sentit discriminats per la seva procedència i han sentit que les persones del seu entorn no les entenen ni valoraven les seves preocupacions i sentiments.

Figura 38. Percentatge de joves que s'han trobat en les següents situacions (es podia marcar més d'una opció)

Durant el *Photovoice*, es parlava de la necessitat d'escoltar a les persones joves, de la importància de la seva participació.

“Tenim espais, crec que bastants, cal però que d'alguna forma s'incentivi més la participació i que es faci una proposta que realment interressi als joves. Perquè a vegades és com et trobes, el que t'ho has dit, algun taller per parlar de

bullying, que està molt bé, però no sé si realment és una preocupació dels adults tècnics que creuen que és interessant poder-ho treballar, o si és fruit d'una demanda dels joves que han dit que ens preocupa el bullying i volem fer coses per treballar-ho, no? Jo tinc la sensació que falta la proposta que realment interessi als joves i que penso que no han de ser massa complexes. A vegades, escoltant només el que ens pugui interessar, poden sortir propostes que ens incitin a participar.” (J8-S2)

“Hi ha poca participació juvenil aquí a Olot, hi ha els quatre grups, les quatre colles, de l'OAPIC, ara hi ha també el Racing, hi ha el... Què més? Venen el CEO i tot això. I para de comptar. [...] És això, i també no es donen a conèixer, potser. O sigui, sí que hi ha un temps... Per exemple, per Festes del Tura, tothom surt i tothom sap d'aquestes associacions, però sinó..., durant l'any no...” (J6-S2)

“Als joves no se'ns escolta, no. Bueno, en temes sí, en temes no. El que volen, sí, el que no volen, no.” (J6-S2)

Una de les qüestions que es destaca durant les sessions de Photovoice és la necessitat de repensar els espais i canals de participació juvenil. Tot i que existeixen recursos i iniciatives a la ciutat, els i les joves perceben que la seva veu sovint no és escoltada de manera real i efectiva, i que moltes de les propostes que es promouen no parteixen de les seves necessitats ni interessos reals, sinó de temàtiques pensades des de les institucions adultes. Aquesta distància fa que la participació sovint esdevingui anecdòtica o vinculada a moments puntuals, com les Festes del Tura, però no es mantingui de manera constant al llarg de l'any. Els i les joves reclamen espais d'escolta autèntica, on puguin proposar, decidir i implicar-se en projectes que sentin com a propis. La manca de dinamització adaptada a les seves inquietuds genera una desconexió progressiva entre la joventut i les propostes existents, deixant fora del circuit participatiu molts joves que podrien aportar idees i energia renovadora a la vida comunitària d'Olot.

Així doncs, la participació juvenil no pot limitar-se a oferir activitats, sinó que ha d'anar més enllà, fomentant processos reals de codisseny i corresponsabilitat, on la veu de les persones joves sigui escoltada, valorada i incorporada en la presa de decisions.

- El racisme, el bullying, els comportaments sexuals de risc i la violència masclista estan present de forma quotidiana en la realitat juvenil de la ciutat.
- La majoria de persones joves enquestades està plenament d'acord amb el fet que les persones no heterosexuales han de tenir els mateixos drets que les heterosexuales. Tanmateix, hi ha alguns/es joves que consideren el contrari.
- Tot i que predominen valors favorables a la inclusió, es detecta una presència significativa de discursos estigmatitzadors envers les persones d'origen estranger.
- Al mateix temps, els i les joves perceben desigualtats importants en l'àmbit laboral, tant en les oportunitats de les diferents classes socials com en termes d'igualtat de gènere.
- Una part del jovent expressa sentiments de soledat, així com una manca de reconeixement de les seves necessitats i preocupacions per part de l'entorn social.
- Existeix una demanda clara per reforçar la participació juvenil real i efectiva, creant espais d'escolta activa i codisseny de projectes, i no només activitats impulsades des de l'administració adulta.

11. Els plans de futur dels i de les joves d'Olot: estudis, feina i vida personal

El qüestionari també preguntava als i les joves sobre els seus plans de futur, els quals es poden consultar a continuació agrupats en diferents categories:

Estudis i formació: La gran majoria dels joves tenen com a prioritat acabar els estudis (batxillerat, cicles formatius, graus universitaris o màsters). Molts mencionen àmbits com la infermeria, veterinària, dret, psicologia, educació, enginyeria o arts. Una de les persones participants exposa el següent: *“Seguir estudiant per el meu propi gust i ganes d’aprendre.”*

Feina i estabilitat laboral: Molts aspiren a trobar una feina estable i relacionada amb els seus estudis, i alguns volen emprendre un negoci propi o tenir una feina que els permeti viure còmodament. Per exemple: *“Treballar en una feina que m’agradi.”*; *“Treballar de mestra en algun poblet de la Garrotxa.”*; *“Solo quiero una vida estable.”*

Habitatge i independència: Una part significativa expressa el desig d’independitzar-se, comprar un habitatge i viure sol o amb la parella: *“Tener mi casa y tener mis cosas y poder salir adelante día a día.”*

Família i vida personal: Diversos joves volen formar una família en el futur i tenir una vida estable, equilibrada i feliç. Per exemple: *“Tenir estudis, i treball adequat, per poder-me guanyar la vida. I poder formar una família, tenir salut i poder viatjar i veure món.”*

Mobilitat i futur geogràfic: Algunes persones expressen la voluntat de marxar d'Olot o fins i tot del país per estudiar, treballar o buscar més oportunitats. Tot i això, alguns manifesten la voluntat de tornar a la Garrotxa si la situació millora. Per exemple: *“Anar a estudiar Dret i Relaciones Internacionales a Barcelona, después, trabajar on trobi feina i depenent de la situació a Olot tornaré o no. Si el tema de seguretat a Olot no millora dubto que torni mai més, segurament marxaré del país.”*

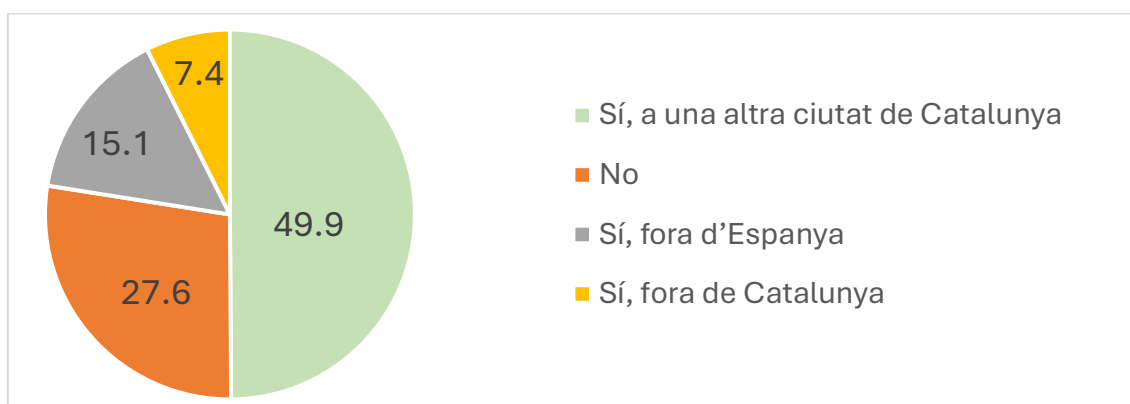
Viatjar i experiències personals: Viatjar, conèixer altres països i viure noves experiències és un objectiu recurrent. A mode d'exemple: *“Viatjar i conèixer nous llocs on hi hagi suficient oci per a totes les edats.”*

Altres: Alguns responen amb incertesa, espontaneïtat o objectius molt personals, com practicar esport, fer de DJ, o simplement *“ser feliç”*. Altres joves exposen

aspiracions relacionades amb diferents àmbits, com ara: “Viure amb la meua parella, comprar un habitatge, casar-me, tenir família, i seguir en el mateix lloc de treball guanyant més any darrere any.”

Es va preguntar als i les joves si es plantejaven marxar d'Olot per estudiar, i un 49,9% van exposar que sí, per anar a una altra ciutat de Catalunya, un per 7,4% anar fora de Catalunya i un 15,1% per anar fora d'Espanya (Figura 39).

Figura 39. Respostes dels i les joves en relació amb la pregunta de si es plantegen marxar d'Olot per estudiar (%)

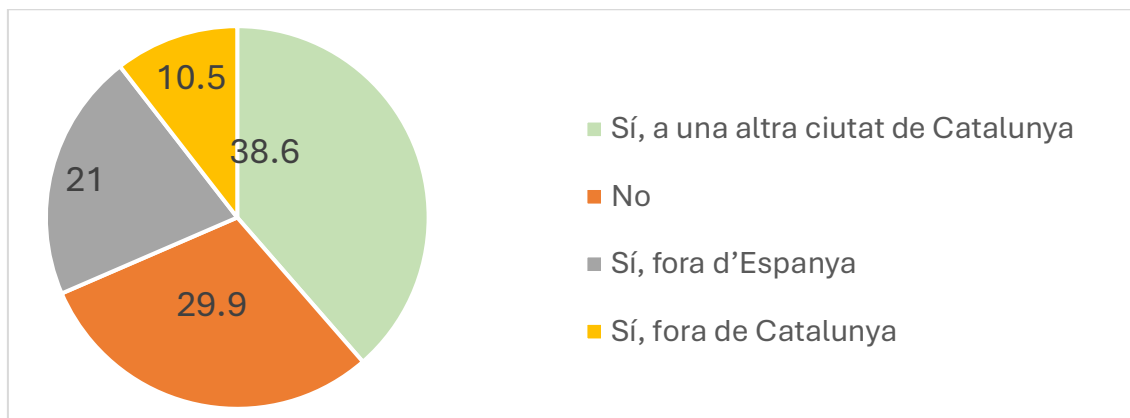
Una de les participants del *Photovoice* ha apuntat:

“Jo em veig aquí a Olot, jo sí, inclús a algun poble més petit, algun poble d'aquí al costat, no sé, Montagut o on sigui, però jo m'hi veig, perquè és això. Jo en una ciutat no podria... I l'any que ve, quan vagi a Barcelona, no sé pas com hi estaré 4 anys, però... Però sí, algun lloc d'aquí al costat d'Olot, sí. O Olot, inclús. Perquè la meua família és tota la meua infància, i és un lloc que està bé, al final.” (J6-S2)

Aquesta persona jove, destaca l'atracció per la proximitat, el valor del teixit familiar i la qualitat de vida associada al territori. El vincle emocional amb la ciutat i el territori apareix, doncs, com un factor important d'arrelament. Malgrat la necessitat de desplaçar-se per estudiar, molts i moltes joves expressen que la seva identitat i projecte de vida continuen vinculats a Olot o a la comarca.

D'altra banda, un 38,6% dels i les joves participants va exposar que es planteja marxar a una altra ciutat de Catalunya per treballar, un 10,5% es planteja marxar de Catalunya i un 21% pensa en marxar d'Espanya (Figura 40).

Figura 40. Respostes dels i les joves en relació amb la pregunta de si es plantegen marxar d'Olot per treballar(%)

Els motius que expressen algunes persones joves per haver-se plantejat marxar d'Olot són els següents:

Falta d'oportunitats i precarietat laboral: molts joves denuncien la manca d'ofertes de feina estables i relacionades amb els seus estudis a Olot. També es queixen de sous baixos, dificultats per ascendir i escasses opcions educatives superiors, com el fet que no hi hagi una universitat. Una jove participant del Photovoice afirma: *"A mi m'agradaria quedar-me aquí a Olot, però les opcions que tindria aquí potser no són... però m'agradaria, sí."* (J4-S2)

Problemes socials i qualitat de vida: s'expressa preocupació per la inseguretat, la delinqüència i el deteriorament del clima social. Algunes persones joves se senten desmotivades, i parlen d'una manca d'oci, vida cultural i espais per a joves.

Desig de noves experiències i desenvolupament personal: hi ha qui vol marxar per estudiar, descobrir altres cultures, iniciar projectes personals o professionals, o senzillament viure en un entorn més tranquil, segur i enriquidor; ja sigui a Catalunya, fora d'Espanya o a països amb més oportunitats. Una persona jove enquestada el següent: *"Per descobrir altres maneres de pensar, conèixer gent nova, veure altres ciutats i activitats, altres maneres de viure i d'estudiar..."*

En definitiva, sembla ser que ser d'Olot és quelcom que marca i que caracteritza la vida de moltes persones joves, però per altra banda, veient les dades i la gran diversitat de joves de la ciutat, caldrà restar amatents de com això pot repercutir en la cohesió social a la ciutat. L'estudi demostra que tenim una Olot fragmentada per moltes fotografies diverses, que tot i les persones estar certament arrelades a la ciutat, no acaben d'arribar a complementar aquesta imatge conjunta de ciutat.

Com destacava una jove participant del *Photovoice*, ella es veia vivint aquí i seguint la trajectòria de la seva mare. Olot, doncs, sembla ser que tot i haver canviat molt, encara necessita adaptar-se a aquesta realitat canviant.

“Jo sí que em veig aquí a Olot, però abans estudiar i viatjar a molts altres llocs. Com més ho penso, i més s'acosta el moment de la universitat i que aniré a Barcelona, més penso que la meva vida s'assembla molt, per exemple, al que va viure la meva mare, que va néixer a Olot, va créixer a Olot, va viure un temps a Barcelona estudiant, va tornar i ara m'ha criat aquí a Olot. I, òbviament, l'habitatge, o això, la cultura, o, d'alguna manera, el com viure canviarà, però crec que això, si segueix sent més assequible que, per exemple, una gran ciutat com Barcelona, doncs jo crec que m'hi veig vivint aquí.” (J10-S2)

- Les principals aspiracions de les persones joves participants inclouen, acabar els estudis, trobar una feina estable, l'emancipació, la compra d'habitatge, formar una família, viatjar i viure noves experiències personals i professionals, amb un fort desig de creixement i autonomia.
- Tot i l'existència d'un vincle emocional important amb Olot i la comarca, gairebé la meitat dels i les joves es plantegen marxar de la ciutat per motius d'estudi o feina, principalment per la manca d'oferta educativa superior i d'oportunitats laborals estables. Si bé molts expressen la intenció de tornar a Olot en el futur si les condicions ho permeten.

12. Reflexions i consideracions finals

Aquest estudi ofereix una aproximació rica i complexa a les realitats juvenils d'Olot. Si bé el treball no pretén ser representatiu de la totalitat de la joventut, sí que permet captar tendències, vivències i reptes que afecten els i les joves en una etapa vital clau com és la que va dels 16 als 29 anys.

Les dades recollides mostren una joventut olotina que, tot i sentir un profund arrelament amb el territori, viu tensions significatives en la seva trajectòria vital. Olot és viscut com un espai de vincles, records i pertinença, també entre les persones joves nouvingudes a la ciutat, cosa que reforça la idea que l'arrelament no depèn exclusivament del lloc d'origen, sinó de la qualitat de les experiències viscudes. Tanmateix, aquest arrelament conviu amb tensions i limitacions estructurals que impacten directament en els seus projectes de vida: l'escassa oferta formativa superior, les dificultats d'accés a l'habitatge digne, la precarietat laboral, una mobilitat urbana limitada i la manca d'oci nocturn segur i atractiu. Aquests obstacles contribueixen a una "fuga" juvenil latent, ja sigui temporal o permanent.

Un altre elements central que emergeix és el benestar emocional i la salut mental. Un elevat percentatge de joves han expressat haver viscut situacions d'angoixa o tristesa en els darrers 2 anys, fet que apunta cap a una necessitat urgent d'abordar aquesta realitat de manera integral, sistèmica. El malestar no es pot desvincular de factors com la inestabilitat econòmica, la dificultat d'emancipació, la soledat o la manca d'expectatives de futur. No es tracta només d'ampliar serveis d'atenció individualitzada, sinó de transformar les condicions socials i estructurals tenint en compte les condicions de vida, la comunitat i el dret a tenir projectes vitals possibles. Si alguna cosa s'ha pogut copsar és una mirada al futur pessimista.

La convivència i la cohesió social apareixen, igualment, com a àmbits clau a reforçar. Malgrat que entre la majoria de la joventut predominen valors inclusius i de respecte a la diversitat, persisteixen discursos discriminatoris i racistes, especialment envers les persones d'origen migrant. Aquests discursos, sovint alimentats per percepcions d'inseguretat o desigualtat, evidencien que la cohesió social no pot donar-se per garantida i requereix una resposta educativa, cultural i comunitària profunda, que vagi més enllà d'accions puntuals i construeixi narratives positives sobre la diversitat i la convivència. L'augment dels discursos xenòfobs i racistes, però també d'aquells discursos que situen una idea dels "altres", ens fan pensar que malgrat les institucions i les administracions fan

esforços per la inclusió, caldria repensar aquestes accions, doncs proliferen de forma significativa missatges que atempten en certa manera cap als drets humans, i es trivialitzen algunes problemàtiques que fins fa poc semblava que teníem cert acord comú.

Un aspecte transversal que impregna totes les àrees analitzades és la desconexió entre la joventut i les polítiques i els serveis existents, especialment aquells vinculats amb l'oci i el temps lliure. Moltes persones joves prefereixen espais informals com places, carrers o entorns naturals per socialitzar. Tanmateix, es situa l'oci de consum i de pagament com l'única alternativa. Les persones joves parlen de la importància dels espais de trobada, dels espais públics com a llocs on estar amb les amistats, però en canvi quan es demana quins són els espais que elles consideren de relació apareixen les festes, i els bars. Això posa al centre la necessitat d'articular polítiques de joventut, no com a simples receptores de joves o organitzadores d'activitats, sinó com a iniciatives que es desplacen allà on són els i les joves, que surten al carrer i impulsen espais de trobada i relació que vagin més enllà del consum. Cal buscar alternatives d'oci, ja que la joventut interpreta que el lleure està associat a la festa i a la diversió, quan el que valoren són les relacions. Es requereixen models més flexibles, co-dissenyats amb els i les joves, que potenciïn espais oberts, autogestionats i basats en els interessos i necessitats reals de la joventut.

La participació juvenil, també apareix com una gran assignatura pendent. Les persones joves demanen ser escoltades i tenir un paper actiu en la presa de decisions que les afecten. No n'hi ha prou amb oferir espais de consulta o activitats tancades: cal generar mecanismes reals de participació, reconèixer la seva capacitat d'agència i confiar en el seu potencial com a agents de canvi. En aquest sentit, cal fugir d'entendre la participació com un espai de dinamització dels i les joves, com un element per entretenir-los o ocupar-los.

Finalment, hem pogut observar com avui els i les joves d'Olot tenen problemàtiques que van més enllà de ser joves. De fet, l'accés a l'habitatge emergeix com un dels principals reptes per a la joventut d'Olot. Tot i que molts i moltes joves expressen un fort arrelament emocional a la ciutat, la dificultat per trobar un habitatge assequible limita greument les possibilitats d'emancipació i de construcció de projectes de vida autònoms. El mercat de lloguer és percebut com a car i inaccessible, especialment per a qui estudia o treballa amb sous baixos o inestables. Aquestes dificultats afecten no només les persones que viuen amb les seves famílies, sinó també aquelles que provenen d'altres municipis de la comarca

i voldrien residir a Olot per motius educatius o laborals. La manca d'opcions de lloguer assequible o de fórmules alternatives (com pisos compartits amb suport institucional) impedeix que molts joves puguin establir-se de manera independent, endarrerint l'edat d'emancipació i generant sentiments de frustració. En aquest sentit, és imprescindible que les polítiques públiques apostin per facilitar l'accés a l'habitatge juvenil, a través d'iniciatives com la promoció de lloguers assequibles, ajudes específiques o projectes de cohabitatge adaptats a les necessitats i capacitats econòmiques dels i les joves.

En aquesta mateixa línia, la precarització laboral és un àmbit que transcendeix la realitat dels i les joves però que les afecta especialment. La inestabilitat, desregularització i manca de sous dignes són els principals reptes en aquest àmbit. En aquest sentit, calen polítiques sociolaborals fortes, aliances amb agents i entitats que promoguin els drets laborals i la promoció d'eines per a la conscienciació, mobilització i autoorganització de la joventut. El fet que s'hagin observat desigualtats importants en l'accés a sous dignes és un dels esculls que pot segregar la força laboral, afeblir els llaços de solidaritat entre treballadors/es i, en conseqüència, debilitar-ne la capacitat de canvi i reclamació d'unes condicions laborals dignes. En aquest sentit, cal ser molt amatents a la detecció de dinàmiques d'explotació i proactius en l'impuls de la creació de llaços de solidaritat que permetin denunciar-les i eliminar-les.

Aquest conjunt de reflexions ens porta a afirmar que és indispensable situar la joventut en el centre de les polítiques públiques. La franja de 16 a 29 anys no és un període d'espera o de transició sense importància: és el moment de construcció d'identitats, d'inici d'itineraris laborals i educatius, de creació de projectes de vida. Abandonar la joventut a la precarietat, a la solitud o a la desconexió social és comprometre el futur de la ciutat. Invertir en les persones joves és apostar per una ciutat més cohesionada, més innovadora i més justa. No es tracta només d'oferir serveis o activitats, sinó de reconèixer les persones joves com a subjectes actius, amb drets, amb capacitat crítica i amb potencial transformador.

Dit això, apuntar els eixos clau de reflexió que es desprenen d'aquest estudi:

- **Arrelament amb matisos:** molts joves manifesten un fort vincle emocional amb Olot, fruit d'experiències, rutines i paisatges que construeixen sentiment de pertinença. No obstant això, aquest arrelament conviu amb una realitat marcada per carències que generen desafecció o desconexió progressiva: la manca d'una oferta formativa diversa, les dificultats d'accés a un treball digne, la precarietat en la mobilitat i l'escassa disponibilitat d'oci

adaptat a les seves necessitats. Aquestes limitacions poden acabar convertint Olot en un lloc de pas i no de projecte vital per a una part significativa de la joventut.

- **Salut mental i suport emocional:** la tristesa, l'angoixa i la soledat tenen un impacte profund en la vida quotidiana dels i les joves. Aquest fenomen es relaciona amb condicions estructurals, i reclama desenvolupar estratègies comunitàries i preventives que complementin l'atenció individualitzada.
- **Precarietat i desigualtats:** la inestabilitat laboral, la dificultat d'emancipació i les desigualtats d'accés poden cronificar situacions d'exclusió social i limitar les oportunitats, presents i futures, de desenvolupament personal i professional de la joventut.
- **Transport públic insuficient i mobilitat limitada:** les mancances del sistema de transport públic (horaris limitats, connexions poc eficients i costos elevats) afecten directament l'autonomia juvenil, dificulten l'accés a la formació, a la feina i a les activitats socials, i fomenten la dependència del vehicle privat. Això genera una desigualtat territorial que penalitza especialment les persones joves que viuen en nuclis allunyats o que no disposen de mitjans propis de transport.
- **Espais de trobada i oferta d'oci juvenil:** els carrers, places i espais naturals esdevenen escenaris clau de socialització informal, però es constata una manca estructural d'oferta d'oci estable, variada, assequible i co-creada amb la joventut. Aquesta absència pot derivar en formes de lleure més individualitzades o vinculades al consum, i limita les possibilitats de construir xarxes comunitàries sòlides.
- **Discursos discriminatoris i necessitat de convivència:** malgrat els valors inclusius majoritaris, persisteixen actituds i discursos discriminatoris i estigmatitzadors que fan necessari treballar de manera sostinguda i transformadora la convivència i el respecte a la diversitat.
- **Participació i protagonisme juvenil real:** existeix una demanda clara de crear espais on els i les joves puguin expressar-se, ser escoltats i formar part activa en la presa de decisions que els afecten.

Aquest informe reforça la idea que invertir en joventut no és una opció ni tampoc es pot entendre només com un dret, sinó que és una necessitat estratègica per a la sostenibilitat social, econòmica i cultural d'Olot. Acompanyar els i les joves a construir trajectòries de vida dignes, possibles i arrelades és, alhora, apostar per una ciutat més democràtica, cohesionada i justa.

Consideracions per a les polítiques juvenils d'Olot

Arribats a aquest punt, i com a tancament, es plantegen 6 línies d'acció estratègiques que, a partir dels aprenentatges d'aquest diagnòstic, podrien orientar les polítiques juvenils a Olot durant els propers anys. Es tracta de propostes que no només recullen les demandes explícites de la joventut, sinó que també parteixen de les condicions estructurals i oportunitats reals del territori:

- 1. Situar la joventut al centre de les polítiques públiques locals.** Cal reconèixer la joventut com un agent clau de futur, però també com una realitat present i activa. Això implica dissenyar i implementar polítiques públiques amb una mirada integral, transversal i interdepartamental, que vinculi àmbits com l'educació, l'ocupació, l'habitatge, la salut, la mobilitat, la cultura i la participació. Aquesta aposta ha d'anar acompanyada d'equips tècnics i polítics compromesos amb l'escolta activa, la proximitat i el treball comunitari.
- 2. Reforçar l'accés efectiu als drets bàsics.** Garantir trajectòries de vida emancipadores per a la joventut passa per promoure l'accés real i sostingut a l'educació, la formació contínua, el treball digne, l'habitatge assequible i el transport públic eficient. En lloc de centrar-se en "captar" jovent, cal pensar en com cuidar els i les joves que ja viuen a la ciutat. Aquesta cura passa per fer-los sentir reconeguts, acollits i acompanyats en els seus projectes vitals, evitant la cronificació de la precarietat.
- 3. Impulsar una oferta cultural i de lleure co-creada amb la joventut.** És requereix una oferta de cultura i lleure que sorgeixi de la col·laboració amb els propis joves, que fugi de models centrats exclusivament en el consum i que promogui activitats accessibles, diverses i adaptades a les seves formes de trobada, socialització i expressió. És imprescindible facilitar espais d'experimentació, creació i autoorganització juvenil.
- 4. Fer dels espais naturals un eix vertebrador del projecte de ciutat.** L'entorn natural d'Olot és un recurs distintiu i valuós, especialment apreciat per la joventut com espai d'arrelament i benestar. Aquesta valoració positiva obre una oportunitat estratègica: repensar la ciutat des d'aquesta aliança entre medi natural, qualitat de vida i vivència juvenil. Cal activar polítiques que aprofitin el potencial dels espais verds com a escenaris de convivència, lleure saludable i construcció de vincles comunitaris. Aquests espais poden esdevenir escenaris de salut, identitat i construcció de comunitat.

5. Abordar la salut mental des d'una perspectiva comunitària i estructural.

El malestar emocional juvenil està fortament lligat a condicions estructurals com la precarietat, la manca d'oportunitats o l'aïllament. Per tant, cal desplegar polítiques que generin entorns de vida més habitables, promoguin vincles comunitaris sòlids i garanteixin espais segurs de reconeixement, cura i expressió emocional per als i les joves.

6. Construir una ciutat inclusiva, cohesionada i antiracista. És urgent treballar la convivència i el respecte a la diversitat per així poder combatre de manera decidida els discursos d'oci i de discriminació. Aquests no només interpel·len l'educació formal, sinó també les pràctiques institucionals, els usos de l'espai públic i la representació simbòlica de la ciutat. Cal abordar-ho des de l'educació, la cultura i la vida comunitària, però també des de la presència activa d'equips de joventut que estiguin al carrer, liderant accions de transformació urbana, convivència i reconeixement.

L'estudi ens recorda, doncs, que una ciutat que vol mirar endavant ha d'apostar i invertir de manera decidida per la seva joventut, entenent-la no com un col·lectiu homogeni, sinó com una pluralitat de veus, experiències, orígens, aspiracions i potencialitats que, si s'acompanyen amb respecte i compromís, poden esdevenir motor de transformació col·lectiva. Per fer-ho, no cal necessàriament "fer més", sinó "mirar millor" què ja existeix i com es pot posar en valor des d'una altra mirada o enfocament. Fer d'Olot una ciutat més habitable, digne i amable per a les persones joves no és només una qüestió de serveis, sinó de voluntat política, reconeixement i compromís.

Les joves ho han dit clarament: volen viure a Olot. La pregunta és: com podem assegurar que s'hi vulguin i puguin quedar? La resposta passa, probablement, per deixar de dissenyar la ciutat per a elles i començar a construir-la amb elles.

ANNEX 1. Qüestionari per a joves d'entre 16 i 29 d'anys d'Olot

Qüestionari per a joves d'entre 16 i 29 anys d'Olot (versió en català)

BREU EXPLICACIÓ DEL PROJECTE: Aquest projecte vol identificar necessitats i interessos de la població jove d'Olot. Les persones a les quals va destinat aquest qüestionari sou els i les joves d'entre 16 i 29 anys, que us sentiu d'Olot (no és imprescindible estar empadronat/da a la ciutat, ni residir-hi durant tot l'any). La teva participació contribuirà a articular propostes o orientacions en diferents àmbits temàtics i, conseqüentment, a la gestió i planificació de les polítiques locals de joventut i l'acció professional del territori.

Aquest projecte porta per nom "DIAGNÒSTIC DE LA REALITAT DELS I LES JOVES D'ENTRE 16 I 29 ANYS DE LA CIUTAT D'OLLOT" i està finançat per l'Ajuntament d'Olot. Les persones investigadores som la Carme Trull, l'Eduard Carrera, la Rosa Sitjes, la Marta Garcia, la Júlia Piqué i en Víctor Fernández del grup de recerca Liberi de la Universitat de Girona. El projecte es durà a terme entre els mesos de novembre de 2024 i abril de 2025. No hi ha respostes bones o dolentes; només ens interessa conèixer les vostres opinions i valoracions.

CONSENTIMENT INFORMAT: Us demanem que participeu en aquest projecte responnent aquest qüestionari. Potser trigareu uns 15 minuts a respondre i també el respondran altres joves d'Olot.

- La vostra participació és molt important per a aquesta investigació; ens interessa la vostra avaluació. Les vostres respostes ens ajudaran a assolir els objectius de l'estudi presentat i alhora contribuiran a l'articulació de propostes o orientacions en diferents àmbits temàtics i, conseqüentment, a la gestió i planificació de les polítiques locals de joventut i l'acció professional del territori.
- El vostre nom no apareixerà als resultats de la investigació i no es publicarà enlloc.
- Les respostes al qüestionari les guardarà i analitzarà l'equip de recerca per obtenir-ne els resultats i es publicaran anonimitzades a un repositori públic.
- Si mentre responeu el qüestionari us sorgeix algun dubte, podreu contactar amb la Júlia Piqué liberi@udg.edu, trucar o enviar un WhatsApp al 646 08 72 21. Qualsevol comentari que feu serà anònim.
- Ens assegurarem que la vostra participació en aquesta recerca sigui positiva i agradable per a vosaltres i que tingueu el nostre suport. No es preveu que la vostra participació impliqui cap risc.
- La participació en aquesta recerca és voluntària, no cal que participeu si no voleu. Si decidiu participar, podeu canviar d'opinió i deixar la recerca en qualsevol moment, sense explicació.
- Es garanteix la confidencialitat i la protecció de les dades, d'acord amb les lleis i normatives. Si en algun moment voleu discutir els vostres drets o inquietuds com a participants de la recerca, us recomanem que us poseu en contacte amb l'equip de recerca. La persona responsable de la guarda i tractament d'aquestes dades és la Carme Trull, de la Universitat de Girona.

- Quan finalitzi la recerca farem públics els resultats en aquesta pàgina web: <https://www.udg.edu/ca/projectes/diagnostic-de-la-realitat-juvenil-dolot>

Si teniu alguna pregunta a l'equip de recerca, podeu escriure un correu a la Júlia Piqué liberi@udg.edu, trucar o enviar un WhatsApp al 646 08 72 21.

Si esteu d'acord amb els punts següents, accepteu i continueu amb el qüestionari:

- He llegit aquest document, he tingut l'oportunitat de fer preguntes i de rebre les respostes.
- Entenc que la informació serà anònima (el meu nom no apareixerà enlloc).
- Entenc que la meua participació és voluntària.
- Soc conscient que puc retirar-me en qualsevol moment, sense haver de donar explicacions.

Moltíssimes gràcies!

Acceptes participar a la recerca i contestar aquest qüestionari? *

- ☐ Sí
- ☐ No

PART 1: SOBRE TU

Quin any vas néixer?

• Abans del 1996	• 2001	• 2006
• 1996	• 2002	• 2007
• 1997	• 2003	• 2008
• 1998	• 2004	• 2009
• 1999	• 2005	• Després del 2009
• 2000		

T'identifiques com a?

- Noi
- Noia
- Persona no binària
- Prefereixo no contestar

En el cas que vulguis donar-nos més informació sobre la teua identitat o expressió de gènere o la teua orientació sexual ho pots fer en el següent espai (per exemple, si et consideres una persona trans, homosexual, bisexual, etc.):

Vas néixer a Catalunya?

- Sí
- No (escriu a on vas néixer):

Has arribat sol/a a Catalunya?

- No
- Sí (si vols, explica'ns els motius):

Quants anys fa que vius a Catalunya?

- Hi he viscut tota la vida.
- Entre 20 i 29 anys.
- Entre 10 i 19 anys.
- Entre 5 i 9 anys.
- Menys de 5 anys.
- Altres

Et consideres part d'un col·lectiu racialitzat?

- Sí
- No

En una escala de 0 a 10, on 0 significa mínima satisfacció i 10 màxima satisfacció, fins a quin punt estàs satisfet/a amb la teva vida, en general?

0 = Gens satisfet/a	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 = Totalment satisfet/a

PART 2: VIURE A OLOT

Vius a Olot?

- Sí, hi visc tot l'any.
- Hi vinc a passar els caps de setmana.
- Hi passo algunes temporades.
- Altres

Quants anys fa que vius a Olot?

- Hi he viscut tota la vida.
- Entre 20 i 29 anys.

- Entre 10 i 19 anys.
- Entre 5 i 9 anys.
- Menys de 5 anys.
- Altres

Quins són els principals motius que et van portar a instal·lar-te a la ciutat? (es pot marcar més d'una opció)

- Laborals (oportunitats de feina, trasllat professional, etc.)
- Educatius (formació professional, cursos especialitzats, etc.)
- Familiars (per decisió de la família, etc.)
- Relacions personals (estar a prop de la parella o amistats)
- Entorn natural (paisatge, proximitat a zones verdes, clima, etc.)
- Altres

--

De quin barri d'Olot ets?

- Nucli antic
- Sant Miquel
- Les Tries
- Sant Roc
- Les Fonts
- Pla de Dalt
- Sant Pere Màrtir
- Pequin
- Bonavista
- Batet de la Serra
- Planotes
- Vivendes Garrotxa
- Morrot
- Hostal del Sol
- Xiprer
- Altres

Estàs empadronat/da a Olot?

- Sí.
- No.
- No ho sé
- Altres

Quin és el teu lloc de residència habitual a Olot?

- Una casa o pis de la meva propietat

- Una casa o pis de lloguer
- Un pis de protecció oficial
- Una casa o pis de la meua família
- Un centre residencial per a infants i joves
- Un pis tutelat
- Una casa o pis ocupat
- El carrer
- Altres

En una escala de 0 a 10, on 0 significa mínima satisfacció i 10 màxima satisfacció, fins a quin punt estàs satisfet/a amb el teu lloc de residència habitual?

0 = Gens satisfet/a	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 = Totalment satisfet/a

Amb qui vius? (es pot marcar més d'una opció)

- ☐ Amb la meua mare
- ☐ Amb el meu pare
- ☐ Amb algun germà o germana
- ☐ Sol/a
- ☐ Amb la meua parella
- ☐ Amb el meu fill o filla (o més)
- ☐ Amb una família d'acollida
- ☐ Amb altres joves en un pis compartit
- ☐ Amb altres joves en un centre residencial o pis tutelat
- ☐ Altres

En una escala de 0 a 10, on 0 significa mínima satisfacció i 10 màxima satisfacció, fins a quin punt estàs satisfet/a de compartir habitatge, en el cas que ho facis?

0 = Gens satisfet/a	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 = Totalment satisfet/a

En referència a l'estat de l'habitatge, diries que...

- Està en bon estat
- Té alguna deficiència
- Està en mal estat
- Altres

En el cas que t'hagis trobat en alguna d'aquestes situacions, ens pots dir quina o quines? (Es pot marcar més d'una opció)

- Em veig amb l'obligació de conviure amb altres persones però preferiria viure sol/a.
- Em veig amb l'obligació de compartir habitació amb altres persones, però preferiria no fer-ho.
- Econòmicament no em puc permetre comprar un habitatge.

PART 3: SOBRE LES LLENGÜES QUE PARLES

Podries dir-nos quina és la llengua que més utilitzes en el teu dia a dia?

- Català
- Castellà
- Altres

Quina és la segona llengua que utilitzes en el teu dia a dia?

- Català
- Castellà
- Altres

Si en el teu dia a dia parles alguna altra llengua indica el seu nom, si us plau

--

Saps català?

- Sí ja que és la meva llengua materna i/o paterna
- Sí, l'entenc i el parlo
- L'entenc però no el parlo
- No
- Altres

PART 4: SOBRE LA TEVA FORMACIÓ

Quin és el nivell d'estudis més alt que has assolit?

- Educació primària
- Educació secundària obligatòria (ESO)
- PTT, PFI
- Certificat de Professionalitat
- Cicle formatiu de grau mitjà
- Curs d'accés a cicle formatiu de grau superior

- Batxillerat
- Cicle formatiu de grau superior
- Curs d'accés a la universitat per a majors de 25 anys
- Grau universitari
- Postgrau o Màster
- Doctorat
- Altres

Actualment estàs estudiant?

- Sí
- No

Si vols, explica'ns els motius pels quals no estàs estudiant

--

Què estàs estudiant? (es pot seleccionar més d'una opció)

- ESO
- PFI
- GES/GESO/Alfabetització
- Certificat de professionalitat
- Cicles Formatius
- Batxillerat
- Grau universitari
- Màster universitari
- Postgrau universitari
- Doctorat
- Altres

On estàs estudiant?

- A Olot
- A Girona
- A Barcelona
- Altres

Trobes a faltar alguna oferta formativa a Olot? En cas afirmatiu indica'ns quina.

--

PART 5: OCUPACIÓ

Actualment estàs treballant?

- Sí
- No
- Altres

Tens un contracte laboral?

- Sí
- No
- Altres

Quina és la teva situació laboral actual? (es pot seleccionar més d'una opció)

- Treball a jornada completa
- Treball a mitja jornada
- Treball a temps parcial
- Treball esporàdic
- Pràctiques d'empresa
- Altres

On treballes?

- A Olot
- A algun altre poble de la Garrotxa
- Fora de la comarca
- Altres

Quina feina fas?

--

Quin és el teu sou net mensual? (Aproximadament)

- Menys de 300€
- Entre 301€ i 500€
- Entre 501€ i 800€
- Entre 801 i 1.000€
- Entre 1.001€ i 1.200€
- Entre 1.201€ i 1.500€
- Més de 1.500€

PART 6: ELS SERVEIS DE LA CIUTAT

En quina mesura utilitzes els espais i equipaments públics de la ciutat d'Olot?

	1=Mai	2 = Gairebé mai	3 =Ni poc ni molt	4 = Molt sovint	5= Cada dia
Els carrers					
Les places					
La pista d'atletisme					
El parc de calistenia					
El pavelló					
L'Skatepark					
Altres parcs de la ciutat					
La biblioteca					
Teatre					
El Torín					
Altres					

Pots especificar els espais/equipaments públics que més utilitzes?

Per què fas servir l'espai públic (parcs, carrers, places, etc.)? (es pot marcar més d'una opció)

- ☐ Com a punt de trobada i per parlar
- ☐ Per fer esport
- ☐ Per jugar
- ☐ Per escoltar música o gravar tiktoks
- ☐ Per relacionar-me
- ☐ Per fer botellot
- ☐ Per fumar
- ☐ Com a alternativa d'oci
- ☐ No el faig servir
- ☐ Altres

En cas que no l'utilitzis, per què?

En el cas que trobis a faltar algun espai o servei a la ciutat, ens podries dir quin o quins? (Per exemple un espai per a joves com ara l'IDEAL, etc.)

Valora de l'1 al 5 el teu grau d'acord amb aquestes afirmacions en relació als serveis de la ciutat d'Olot:

	1 = gens d'acord	2= una mica d'acord	3 = ni d'acord ni en desacord	4 = bastant d'acord	5 = completament d'acord
La ciutat promou pràctiques sostenibles (reciclatge, reducció consum energia i aigua, ús responsable dels recursos, etc.)					
Hi ha opcions d'oci nocturn segures i inclusives					
Els espais de trobada juvenil són suficients i accessibles					
Les activitats culturals i de lleure són variades i atractives					
Podem participar en la presa de decisions polítiques o socials					
La ciutat ofereix oportunitats per a la implicació activa de les persones joves en activitats comunitàries (activitats de barri, participació a entitats, etc.)					
Les iniciatives juvenils són reconegudes i recolzades per les autoritats locals					
Hi ha suficients recursos o programes d'ajuda per a l'habitatge juvenil					
Hi ha opcions de transport econòmiques per desplaçar-se per la ciutat					
La diversitat cultural i social es valora des de les institucions, entitats, agents,...					
Hi ha suficient oferta i oportunitats educatives a la ciutat					
Els serveis d'orientació laboral i formativa són suficients i adequats					
Els serveis de salut mental per a joves són suficients i adequats					
Totes les persones joves tenen accés a uns serveis de salut adequats					

Alguna vegada t'han ajudat des d'algun d'aquests serveis?

	Sí	No	No vull contestar
Serveis socials			
Serveis de reforç escolar (com ara Garbui, Larai, tallers d'estudi assistit, etc.)			
Centres de salut (ICS, CAP, etc.)			
Centres de salut mental i/o addiccions (CSMA, CSMIJ, CAS, etc.)			
Servei d'atenció integral a la Diversitat Afectiva, Sexual i de Gènere. (SAI)			
Oficines d'habitatge			
Serveis ocupacionals (Per exemple Garantia Juvenil)			
Centres educatius o formatius			
Centres o recursos per a joves (per exemple IDEAL, oficina jove)			
Entitats o associacions (com ara Creu Roja, Càritas, etc.)			

En el cas que t'hagin ajudat especialment des d'algun altre servei, si vols pots escriure quin o quins:

--

En una escala de 0 a 10, on 0 significa mínima satisfacció i 10 màxima satisfacció, en quina mesura et satisfan els serveis d'Olot, en general?

0 = Gens	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10 = Totalment

PART 7: LES TEVES PREOCUPACIONS

Penses que a la ciutat d'Olot són una problemàtica actual les següents qüestions?

	Sí	No	Ho desconec	No vull contestar
L'addicció a la tecnologia				
El consum de drogues (alcohol, tabac, etc.)				
La salut física de les persones joves, en general				
La salut mental de les persones joves, en general				

Els comportaments sexuals de les persones joves				
El bullying				
L'accés a l'habitatge per part de les persones joves de la ciutat				
L'accés a oportunitats laborals justes i ben remunerades per a joves				
La manca d'opcions d'oci nocturn (espais, iniciatives, etc.)				
La violència masclista				
La delinqüència				
Temes mediambientals, com ara la degradació natural de l'entorn				
L'augment de discursos d'odi cap a diferents col·lectius				
El racisme				

En els darrers 2 anys, t'has trobat en alguna d'aquestes situacions?

	Si	No	Prefereixo no respondre
Recórrer a l'ajuda econòmica de familiars o amistats			
Canviar de domicili			
Sentir tristesa o angoixa			
Tenir algun problema de salut			
Reduir el consum d'aliments bàsics			
Endarrerir el pagament de factures			
Reduir o endarrerir la compra de medicaments o les visites mèdiques			
Deixar els estudis o no poder començar els que volia			
Han augmentat els conflictes en la meua família			
No tenir alguna persona amb qui parlar obertament de les meves preocupacions o sentiments			

PART 8: TASQUES, ESPORT I TEMPS LLIURE

Amb quina freqüència dediques temps a fer les següents tasques o activitats?

	Quasi mai o mai	Un cop per setmana	Cada dia o gairebé cada dia	No vull contestar
Practicar un esport				
Fer activitats artístiques com ara música, dansa, arts plàstiques...				
Estudiar idiomes				
Participar en activitats de lleure (com esplai, centre excursionista, cau)				
Llegir (sense que sigui per obligació acadèmica)				
Escriure (sense que sigui per obligació acadèmica)				
Feines domèstiques				
Fer deures				
Mirar la televisió				
Relaxar-me				
Xatejar (WhatsApp, Telegram, etc.)				
Assistir a serveis religiosos (església, mesquita, ...)				
Utilitzar les xarxes socials (Instagram, Tik Tok, etc.)				
Jugar a videojocs				
Mirar sèries				
Quedar amb amistats				
Anar de compres				
Comprar per internet				
Caminar				
Tenir cura d'una altra persona (gent gran, infant...)				

Participes en algun grup, entitat o associació?

- Sí, escriu quin:
- No

Formes part de l'equip de gestió de l'entitat?

- Sí

- No

T'agrada participar en les següents activitats culturals de la ciutat d'Olot?

	Sí	No	Ho desconec	No vull contestar
Fires i festes populars				
Cinema				
Festivals (música, dansa, literaris, llum)				
Teatre				
Circ-Màgia				
Museus				
Espectacles professionals d'arts escèniques				
Xerrades i presentacions de llibres				
Exposicions				

Si trobes a faltar alguna oferta cultural a la ciutat, ens podries indicar quina o quines?

Durant l'any 2024, vas fer alguna d'aquestes activitats? (es pot marcar més d'una opció)

- ☐ Campus esportius
- ☐ Camp de treball
- ☐ Brigada jove
- ☐ Campaments
- ☐ Colònies
- ☐ Voluntariat
- ☐ Altres

PART 9: DESPLAÇAMENTS

Amb quina freqüència et desplaces...

	Quasi mai o mai	Cada setmana	Cada dia o gairebé cada dia	No vull contestar
Caminant				
Amb cotxe				
Amb moto				
Amb bicicleta				
Amb patinet elèctric				

Amb transport públic (TPO, autobús escolar, etc.)				
Gràcies al projecte "Som mobilitat"				

Tens cotxe propi?

- Sí
- No

Si et trobes amb alguna dificultat de transport, ens podries indicar quina o quines?

PART 10: EL TEU FUTUR

Quins són els teus plans de futur?

T'has plantejat marxar d'Olot per estudiar?

- Sí, a una altra ciutat de Catalunya
- Sí, fora de Catalunya
- Sí, fora d'Espanya
- No

T'has plantejat marxar d'Olot per treballar?

- Sí, a una altra ciutat de Catalunya
- Sí, fora de Catalunya
- Sí, fora d'Espanya
- No

En cas que t'hagis plantejat marxar d'Olot per algun altre motiu, podries indicar quin?

PART 11: INCLUSIÓ

Estàs d'acord amb aquestes afirmacions? A Olot...

	1=G ens d'ac ord	2 = Una mica d'ac ord	3 = Ni d'ac ord ni en desa cord	4 = Bast ant d'ac ord	5 = Compl etame nt d'acor d	Prefereixo no respondre
Les persones d'origen estranger tenen més oportunitats que les persones nascudes a Catalunya, en general						
Les persones d'origen estranger treuen la feina						
Els serveis i espais són accessibles per a les persones amb diversitat funcional						
Els serveis i espais són inclusius per a persones LGTBIQ+ (lesbianes, gais, transsexuals, etc.)						
Les persones joves de classe social baixa tenen les mateixes oportunitats laborals que les de classe social alta						
Les persones no heterosexuales han de tenir els mateixos drets que les persones heterosexuales						
Hi ha una igualtat real de gènere en les oportunitats laborals						
Les persones racialitzades pateixen discriminació en accedir a serveis bàsics						
Les persones d'origen estranger generen problemes a la ciutat (inseguretat, brutícia, violència,...)						
Les diferents ideologies polítiques es respecten i es poden expressar lliurement						
El feminisme discrimina i criminalitza als homes						

T'has trobat mai amb alguna d'aquestes situacions? (es pot marcar més d'una opció)

- ☐ M'han discriminat per la meua procedència.
- ☐ M'han discriminat per formar part del col·lectiu LGTBI+.

- o No he pogut disposar d'un mòbil o ordinador que hauria necessitat per fer la feina o els deures.
- o He sentit soledat tot i estar amb altres persones
- o He sentit soledat perquè no tinc familiars o amistats amb qui poder estar
- o He necessitat ajuda per superar alguna addicció (com ara a l'alcohol, a les tecnologies, al joc, etc.)
- o Les persones del meu entorn no entenen ni valoren les meves preocupacions i sentiments

Comentaris finals

Aquí, si vols, pots afegir algun comentari:

S'ha enviat la resposta. Moltes gràcies!